XXXIII. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM Ára: 1,80 Ft
1977. SZEPTEMBER 29.

Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

— Kabaré?
— Jobb! Focistáink nemzetközi kupameccset játszanak!

KEDVES LUDAS!

VÁLTOZATLAN „VÁLTOZOTTAK"

A Magyar Posta szép csendben, nagyobb feltűnés és túl sok mellékapcsolás nélkül megoldotta a budapesti Teréz Távbeszélő Központ — miként az erről kiadott füzet mondja — korszerűsítését és bővítését.

Két nappal az átkapcsolás előtt megkaptam a Számváltozási Jegyzéket a lakásomon. A munkahelyemen nem, az kívül esik

a Teréz központ területén, s az említett jegyzék első oldalán vastag betűvel közölték: „A számváltozás időpontjáról a sajtó, a rádió és a televízió útján ad a Posta tájékoztatást". Ez bizonyára konspiráció, maradjon az ilyesmi magunk, Teréz-beliek között, hiszen mi lenne, ha idő előtt megtudná a József, a Lipót, meg a többi központ. Úgy éreztem, valami fontos titokba avattak be.

Aztán jött a java. Kinyitom a Számváltozási Jegyzéket, annak is a közületi részét, ahol az első hasáb mindjárt így kezdődik: régi szám 110-000, új szám 110-000, régi szám 110-001, új szám 110-001, régi szám 110-002, új szám 110-002. A második hasábon — a változatosság kedvéért — ez áll fent: régi szám 110-211, új szám 110-211, régi szám 110-212, új szám 110-212, régi szám 110-213, új szám 110-213. A második számoldalon fent: régi szám 111-474, új szám 111-474, régi szám 111-475, új szám 111-475 és így tovább, oldalszámra.

Ha valaki nagyon figyelmesen bogarássza a számoszlopokat (és ugyan kinek van arra kedve és ideje) itt-ott bizonyára talál valóban megváltozott számokat is. Azt mondják: kevés a papír, azért adták ki ezt a Számváltozási Jegyzéket korlátozott példányszámban, azért nem jut minden telefon- és telefonkönyv-tulajdonosnak. Nem lett volna célszerűbb, ha csak a megváltozott számokat közlik, ennél jóval kisebb terjedelmű jegyzéken, s azt mindenki megkaphatta volna? Akkor ugyanis valóban lenne remény arra, hogy a számokat ki-ki a maga számára helyesbíthesse, amivel csökkenhetne a téves tárcsázások, az ezekkel járó kétoldalú bosszúságok és a fölösleges vonalterhelések mennyisége.

Ámde a Posta útjai kiszámíthatatlanok.

(v. e.)

NEM ODA VALÓ

Milyen szép és gondozott ez a Balatonfüred! Milyen szívvel-lélekkel ápolják hagyományait az illetékesek! Itt van például a szépséges SZOT-szanatórium gyönyörű árkádsora. Annak falain a szebbnél szebb kivitelű, nem egyszerűen csak múltat, de költészetet, irodalmat, művészetet idéző emléktáblák sora. Garay és Czuczor Gergely, Berzsenyi és Vörösmarty, Csokonai, Jókai, Gárdonyi, Ady és sorolhatnám tovább: mindőjüknek adott valamit Füred s valamennyien adtak valamit Fürednek, erről beszélnek az ihletett szövegű, megilletődést keltő emléktáblák.

S aztán egyszerre csak nem hiszek a szememnek. Elolvasom újra, de bizony nem káprázat játszott velem, a szöveg ezen az emléktáblán csakugyan ez, méghozzá nemcsak magyar, de angol, francia, német nyelven is megörökítve a lélegzetelállító világeseményt, hogyaszongya:

„Ebben az épületben ülésezett 1960. augusztus 10-én a Nemzetközi Camping

és Karavánkocsi Szövetség XXVII. kongresszusa."

Nem igaz! De igaz, sajnos! Az illetékesek (a Veszprém megyei tanács? az Idegenforgalmi Hivatal? a SZOT? nem tudom, ki a gazda!) oly hibátlan stílusérzékről tesznek tanúságot egész Füreden — eddig a tábláig! Ezt hogyan engedhették felrakni ide, Adyék társaságába? Még ha az akkor ott kongresszusozó Szövetség fizetett is érte... Tessék szíves lenni levenni. Minél előbb...

(bt)

CSÓRI CSUKA — CSÓRI CSIRKE

A monda szerint Mátyás király egyszer Csórba látogatott, s az ottani vendéglős máj nélkül tálalta neki a csukát, mondván, hogy a csóri csukának nincs mája. Mátyás az igazságos, botütést kilátásba helyezve érte el, hogy mégis előkerült a csóri csuka mája. Ez arról jutott eszembe, hogy rendszeresen vásárolunk hideg csirkét, de több alkalommal előfordult — s ezt csak otthon vettük észre —, hogy a csirkében nem volt benne a máj. Vajon csóri csirke volt, vagy a Baromfifeldolgozó általános újítása ez? S mert nem él már Mátyás király, mit kellene tenni, hogy a vásárló maradék nélkül megkapja azt, amit vásárolni vélt?

Virág Ferencné
8000 Székesfehérvár,
Kovács Sándor utca 15.

LÁMPA ÉS ZEBRA

Soroksáron, a környék lakói, hatalmas útépítésnek lehettek tanúi. Talán többen az aszfaltozás mesterségét is elsajátították, mert idő volt rá bőven.

A Közvágóhídtól a Soroksári útig elkészült a négysávos autóút. Az autósok örültek, a gyalogosok bosszankodtak. Az úttestre ugyanis kevés zebrát festettek. Talán munka közben elfogyott a festék?

A Marx Károly úton viszonylag sokat kell gyalogolni, amíg a Hősök terére érünk. Ott a zebra, ott kell átmenni. Ám a gyalogos csak áll és néz, nem tudja eldönteni: merre menjen, hová induljon, mert a gépkocsik vidáman száguldoznak a zebrán. Az úttesten való átkeléshez nagy figyelem és ügyesség szükséges. Aki nem rendelkezik a két tulajdonsággal, jobban teszi, ha el sem indul... A közeli iskolából csoportosan jönnek a gyerekek. Életüket kockáztatva futkosnak az autók között. Csoda, hogy eddig nem történt baleset.

Teljes elkeseredésre, tartós borúlátásra azért nincsen ok. A közlekedési lámpákat már felszerelték, csak nem működnek. Igaz, van egy kivétel. A HÉV járatainak zavartalansága érdekében a BKV már gondoskodott közlekedési lámpáról. Vajon a gyalogosokról ki gondoskodik és mikor?

(f. i.)

TANÁCS A VERESEGYHÁZI TANÁCSNAK

Sok éve jelentkeztem a veresegyházi tanács üdülőtelek parcellázási akciójára, de visszaléptem. Mégsem szakadt meg a kapcsolatom velük. 1976-ban felszólítottak: fizessem be az adót a házam után. De nincs házam! 1977 augusztus végén újabb felszólítást küldtek: ezúttal szemétdíjat követeltek rajtam. Két nappal később: másik felszólítás: fizessek be adóhátralékot és házadót. Tanácsolnám a veresegyházi tanácsnak: hozza rendbe a nyilvántartását és törölje belőle azokat (például engem), akiknek a községhez semmi közük.

Szabó József
1021 Bp., Széher út 38.

HAJRÁ, GANZ FELVONÓ!

Hatszemélyes, nagy teherliftünk lassan fél éve áll mozdulatlanul, két emelet között, ahol elakadt. Házunk mindössze másfél éve épült, tehát a Ganz Felvonógyár még garanciális javítást lenne köteles adni. De nem mozdul a Ganz Felvonógyár szervize, mozgasd meg kicsit, Ludas Matyi!

Puskás László és 99 család
1119 Bp., Szakasits Árpád út 67.

VILÁGOSSÁGOT!

Hetek óta nincs mifelénk utcai világítás. Én mindig éjjel járok haza a munkából. Erdő mellett ahol bizony még férfinak is lehet oka a félelemre. Minden héten a tanácsházára megyek ezzel a panasszal, de világítás nincs.

özv. Szögi Andrásné
6922. Földeák, Köztársaság tér 14.

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Kotyogjunk kultúráltan

A fenti című (Ludas, 34. sz.) közleményt kivizsgáltam és megállapítottam, hogy a szolgáltató egységben dolgozó adminisztrátornő nem megfelelő hangnemben tárgyalt a glosszaíró (v. e.)-vel. Dolgozónkat szigorú dorgálásban részesítettem és személyesen kioktattam a kulturált viselkedésre.

VALKAI JÓZSEF,
elnök
Általános Villamossági Ipari Szövetkezet

Gyöngysor

A Levélváltás a gyöngysorról című cikkel (Ludas, 35. sz.) kapcsolatban közlöm: írásukkal teljesen egyetértek, sajnálom, hogy ez az egyedi eset vállalatunknál megtörténhetett, egyébként a megengedhetetlenül viselkedő bolti eladó már kilépett vállalatunktól. Megnyugtató, hogy nem a kereskedelemben helyezkedett el.

DR. LUKÁCS ISTVÁN,
vezérigazgató
Óra- és Ékszerkereskedelmi V.

Elhidegülni

[illegible] címmel bírálta 31. számában a Ludas, hogy a Bartók Béla út 18. alatti üzlethelyiségünket túl gyakran alakítottuk át. A bolt különböző profilváltozásai azonban nem jártak különösebb költséggel, berendezés nem kellett, csak az amúgy is esedékes falfestést végeztettük el. Jelentősebb költségünk csak most keletkezett, ezúttal azonban végleges profilt adtunk a boltnak.

URBÁN GYÖRGY,
igazgatóh.
Főv. Bútor-Hangszer-Sportszer Kisker. V.

*

(Csakugyan végleges már a bolt profilja? Szabad ezt ellenőriznünk, mondjuk, mához egy évre?)

Építkezés diszkrécióval

A fenti címmel a lap 29. számában megjelent cikk foglalkozott a Deák tér felszíni rendezésével. Észrevételüket jogosnak tartjuk és intézkedtünk, hogy a nagyobb volumenű metró-csomópont rendezésénél, helyreállításoknál legyenek megfelelő tájékoztató táblák.

DERZSI ANDRÁS,
főmérnök
Bp. Főv. Tanács VB. Közlekedési Főigazgatóság

Hátha valaki nem ismeri

— Nem tudod, Tamáska, hogy nagyon káros egy gyerek szervezetére, ha cigarettázik?

— Tudom, hogyne tudnám, Pista bácsi! Csak a többiek kinevetnek, ha elkezdek szivarozni.

*

— A szoba megfelel, kivenném.

— De nő nem jöhet fel!

— Férfi feljöhet?

— Hogyne!

— Akkor kiveszem a menyasszonyom számára.

*

— Mennyi az ön havi borravalója?

— Egyszer ennyi, másszor annyi.

— Irigylem. Én a felét sem keresem meg.

CARTER A FELLEGEKBEN

Csikorgatás

— Kiszivárogtattam — jelentette a szép Eleonóra.

— Mi a nyavalyát? — kérdezte az igazgató.

— Hogy a főnök szívesen látja vasárnap a teljes létszámot egy kis önkéntes gyógytornára a nyaralója építésénél.

— Mit szóltak?

— A fogukat csikorgatták.

— Azért ott lesznek.

— Hogyne lennének — mondta a szép Eleonóra.

— Maga is.

— Én? — fagyott a szép Eleonóra ajkára a Christian Dior 122 Creme de Peche. — Ehén? Hehe, sajnos, attól tartok, igazgató úr kérem, ...a kocsit ugyebár... szervizre... beszorult a kipufogó...

— Jól van — mondta az öreg egy rosszkedvű kobra mosolyával. — Nem erőltetem. Na, csapjunk a lovak közé, diktálok.

— Hozom a füzetemet — sütött fel újra a szép Eleonóra.

— A világért se fárasztanám — mondta az öreg melegen, mint egy jégcsap. — Küldje be a gyereket.

Jolus alig múlt tizenhat, a füle mögött hordta a cigarettát és úgy kapaszkodott a ceruzába, akár egy részeg matróz a főárbocba. De írt, mint a meszes. A szép Eleonóra úgy döntött, hogy mégis elmegy vasárnap a főnök nyaralóját építeni. És közben a fogát csikorgatta, holott az atyja még kőműves volt Pilisborosjenőn.

Vasárnap az egész vállalat ott sanyargatta magát az építkezésen. Testvériesen beosztották. Hol az előkalkuláció csikorgatta a fogát és a számlázás káromkodott, hol megfordítva.

A főnök egy gödör mélyén sínylődött valami lapáttal. Időnként kidugta a fejét és odavakkantott.

— Mi ez itt, kérem? Építőmunka, vagy pásztoridill? Odaragadt tán a fenekük, a jebuzeusát!

A cég egysége vakkantásról vakkantásra acélosabb lett. Fél tízkor már úgy utálták az öreget, mint keresztesek a pogányt.

Negyed tizenegykor elterjedt, hogy az öreg dédapja kisdobos volt Damjanich tábornok seregében, s a főnök ennek köszönheti, hogy nyilvánvaló alkalmatlansága ellenére is megőrizhette magas pozícióját, mert ilyen múlttal mégsem lehet csak úgy lapátra tenni az embert.

Fél tizenkettőkor híre járt, hogy a dédpapa nem is volt kisdobos, hanem jólmenő szikvízüzemet tartott fenn Bélapátfalván, az öreg csak ocsmány számításból vette fel a kisdobos nevét.

Háromnegyed egykor Pék Jenő vánszorgott oda a főnök gödréhez. Pék Jenő valaha az ejtőernyősöknél szolgált, s így bátor ember hírében állt.

— Izé — mondta —, azon gondolkoztunk, kisztihand, vajon van-e az igazgató úrnak joga, hogy...

— Én meg azon gondolkozom — mondta az öreg a mélységből —, hogy kit helyezzek le éjjeli őrnek a göthöspusztai telepre. Nincs egy tippje?

— Izé — mondta a bátor ember —, majd tépelődöm rajta, kisztihand.

A fogát csikorgatta, de attól kezdve úgy csákányozott, mint a hét törpe a bányában.

Másnap az egész cégre rá lehetett számolni. A kollektív izomláz az egeket ostromolta. Bősz Ákos piros tintával húzta alá a tételeket és minden tételnél ordított egyet. A hetyke Kekk Rita az asztalra hasalva vette fel a telefont, és többé nem is tudott felegyenesedni. Ott csikorgatta a fogát, boldogabbik végével az ablak felé, s a környék ifjúsága napestig a csodájára járt.

Vagy két hónapra rá a szép Eleonóra magából kikelve rontott be az öreghez, holott nem volt szokása.

— Igazgató úr — lihegte —, arra sétáltam, amerre a múltkor építkeztünk. És az van kiírva, hogy „Körzeti fogorvosi rendelő".

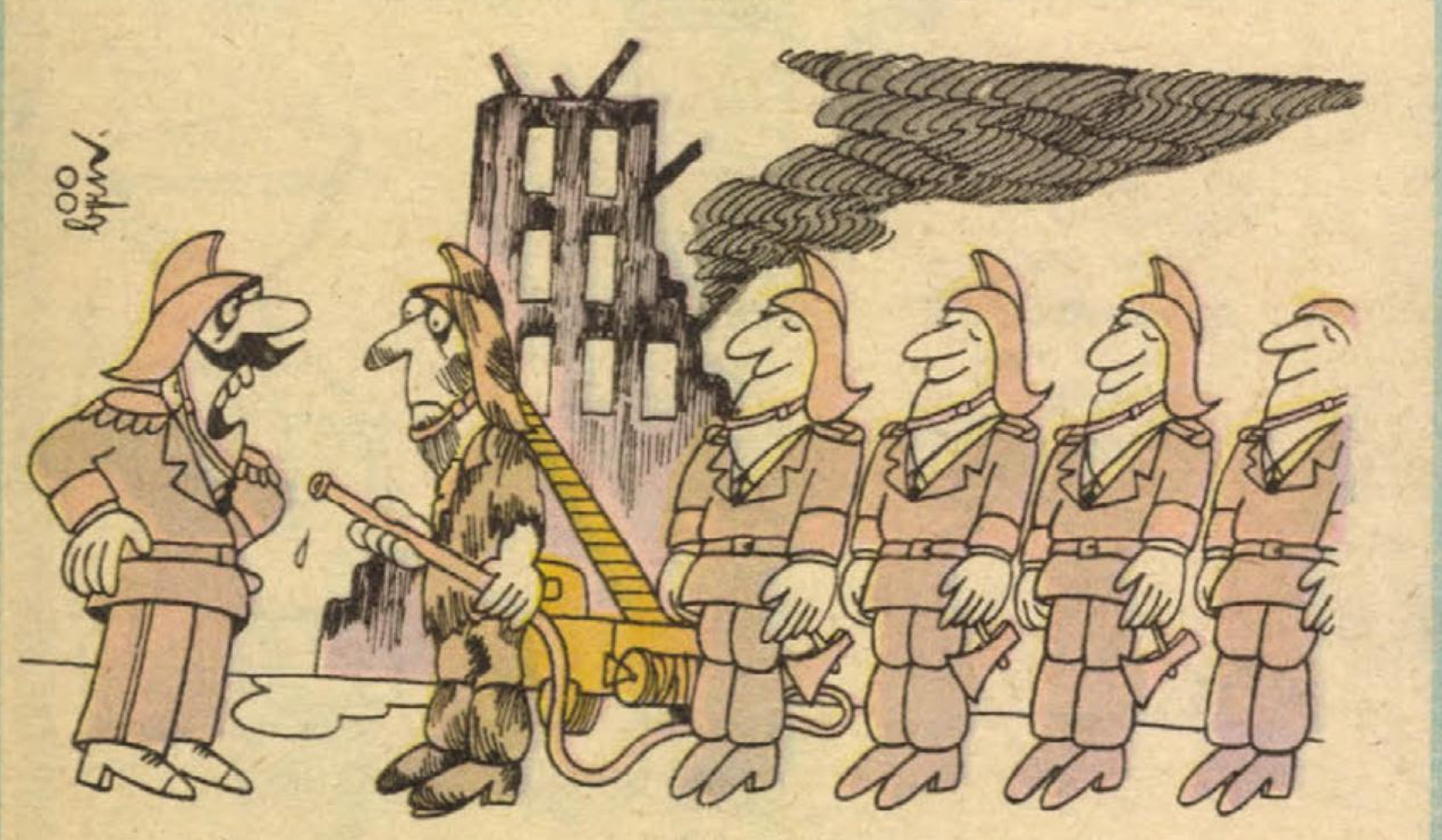
— Na ja — mondta az öreg savanykásan. — Ki a nyavalya ment volna el egy fogorvosi rendelőt építeni? A góré nyaralóját viszont...

Kiment az irodába, megállt a nagy terem végében.

— Idehallgassanak — mondta. — Most már csikorgathatják.

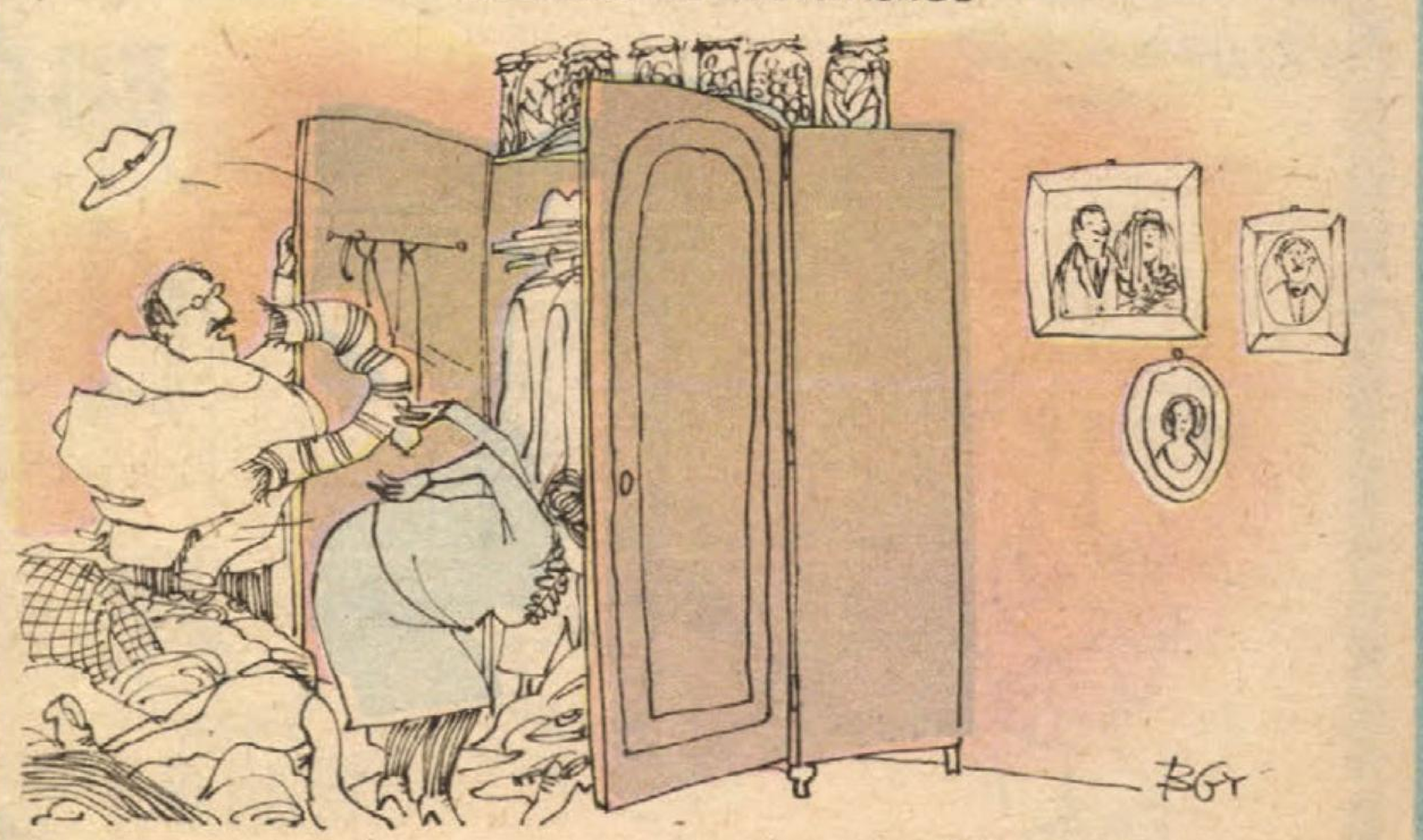
Peterdi Pál

PÉLDÁZAT AZ ELISMERÉSRŐL

– Mondja, nem tudott volna jobban vigyázni a ruhájára?!

PÉLDÁZAT A NAIVITÁSRÓL

– Hiába mérgelődsz, az a lány húszéves és őszintén szeret!

– Gyere gyorsan, kezdődik a tévétorna!

– Elnézést a zavarásért, felmérést készítünk a szabad idő kulturált kihasználásáról.

Levélváltás a sokszorosított panaszokról

Kedves Szerkesztő úr!

A szeptember 15-i Ludasban nem kevés bosszúsággal olvastam a vendéglői abroszokról írt cikkét, amelynek utóiratában kifogásolja, hogy a levél írója több szerkesztőségben is járt panaszával. Hát, tudja mit: addig örüljön, amíg az olvasók megkeresik önt a panaszaikkal!

Kedves Olvasónk!

Igaz lelkemre és hivatásbeli becsületemre kijelentem, hogy mindig nagy öröm számomra, ha az olvasók megtisztelnek leveleikkel, bizalmukkal, panaszaikat tudomásomra hozzák és gondjaikat megosztják velem. Ebben tehát teljes egészében egyetértek önnel.

Nem érthetek egyet azonban azzal, hogy ön cikkem utóirata miatt bosszankodik, nem pedig a piszkos abroszok miatt. Vagyis azért neheztel, mert helytelenítem, hogy a panaszos — mint cikkem utóiratában megjegyeztem — *„nemcsak több helyre jár étkezni, hanem több helyre is panaszkodni."* Levele, melynek sértő passzusait az olvasó (jelen esetben az ön) iránti megbecsülésből kihagytam, hálás köszönetem kifejezésére serkent. Alkalmat ad ugyanis egy nem lényegtelen, mindmáig „tapintatból" majdnem agyonhallgatott elvi kérdés tisztázására.

A demokratizmus általános fejlődése ma már lehetővé teszi, hogy aki valamit sérelmesnek vél, vagy közérdekből kifogásol, azt a sajtónak, a rádiónak, a tévének, vagy az illetékes bármelyik felsőbb hatóságnak, felügyeleti szervnek, intézménynek megírja. Rendelet van arra, hogy a panaszosnak 30 napon belül választ kell kapnia. A panasz jogát azonban nem illik, és káros is, olyan szabadosan értelmezni, hogy a panaszos egyazon panaszát egyszerre, egy időpontban, mindenhová elküldje. Nem kell indokolnom, hogy ez milyen bőséges forrása lehet a fölösleges munkának és az adminisztráció egészségtelen növelésének.

A vendéglői abrosz ügyében például dr. Galambos Pál tollából panaszos levél jelent meg: szeptember 8-án a Népszabadságban, 15-én a Ludasban és 17-én a Népszavában. (Az időbeni eltérés oka: a nyomdai átfutási idő, vagy anyagtorlódás!) Sajnos, nem tudtam figyelemmel kísérni, hogy vajon megjelent-e még más lapokban is. És arról sincs tudomásom, hogy a panaszos a levél egy-egy példányát vajon nem postázta-e az illetékes vendéglátóipari vállalat igazgatójának, vagy nem küldte-e meg a különböző kerületi tanácsok kereskedelmi osztályának, esetleg a minisztériumnak és még talán a KNEB-nek is?

Tessék elképzelni, hány helyen növelheti egy ilyen többszörösen megírt egyazon panasz az ellenőrzési és az adminisztrációs munkát? Akik a panaszt kézhez kapják és érdemben intézkednek, az ilyenféle sokszorosításra még csak nem is gondolnak. Én például a levél íróját ellenőrzésképpen telefonon is felhívtam. Megnyugtatott, hogy ő és többtagú társasága állításának valódiságát bármikor készséggel tanúsíthatja, és a vendéglői számlákat is megőrizte. Még ekkor sem említette azonban, hogy panaszos levelét több helyre is elküldte. Különben, természetesen, mellőztem volna a téma megírását, mert a hetilap nem versenyezhet a nála jóval fürgébb napilapokkal.

Mint már említettem, kizárólag elvi okokból foglalkoztam most ilyen részletesen az ön levelének megválaszolásával. Örülök, és minden újságíró örül, ha az olvasó megkeresi, és ügyes-bajos dolgait levelében megírja. Élni lehet, sőt élni kell a panaszjoggal, de nem visszaélni!

Még a koalíciós időkben egy beosztott dolgozó, akit valamiféle mulasztásáért figyelmeztettek, a következőket válaszolta: „Engem ne tessék macerálni, mert én mindegyik pártban bent vagyok ám!" Vagyis azt gondolta a derék ember, hogy ami biztos, az biztos.

Hát, nekem ez jutott eszembe a mindenhová szétküldött egyazon panaszról. Bár, be kell vallanom: az említett beosztott, három elemit végzett pénzbeszedő volt, és nem jogi doktor.

Földes György

Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC ROVATA

KONFERENCIÁZUNK

Fülöp György rajzai

– Engedjék meg, hogy élő példával illusztráljam a kirándulóhelyeink állapotát.

– Csukják be az ablakot, bejön a városklíma!

– Küldjük el a pletykás Kovácsnét. Senki sem tud úgy információt továbbítani a vállalatnál!

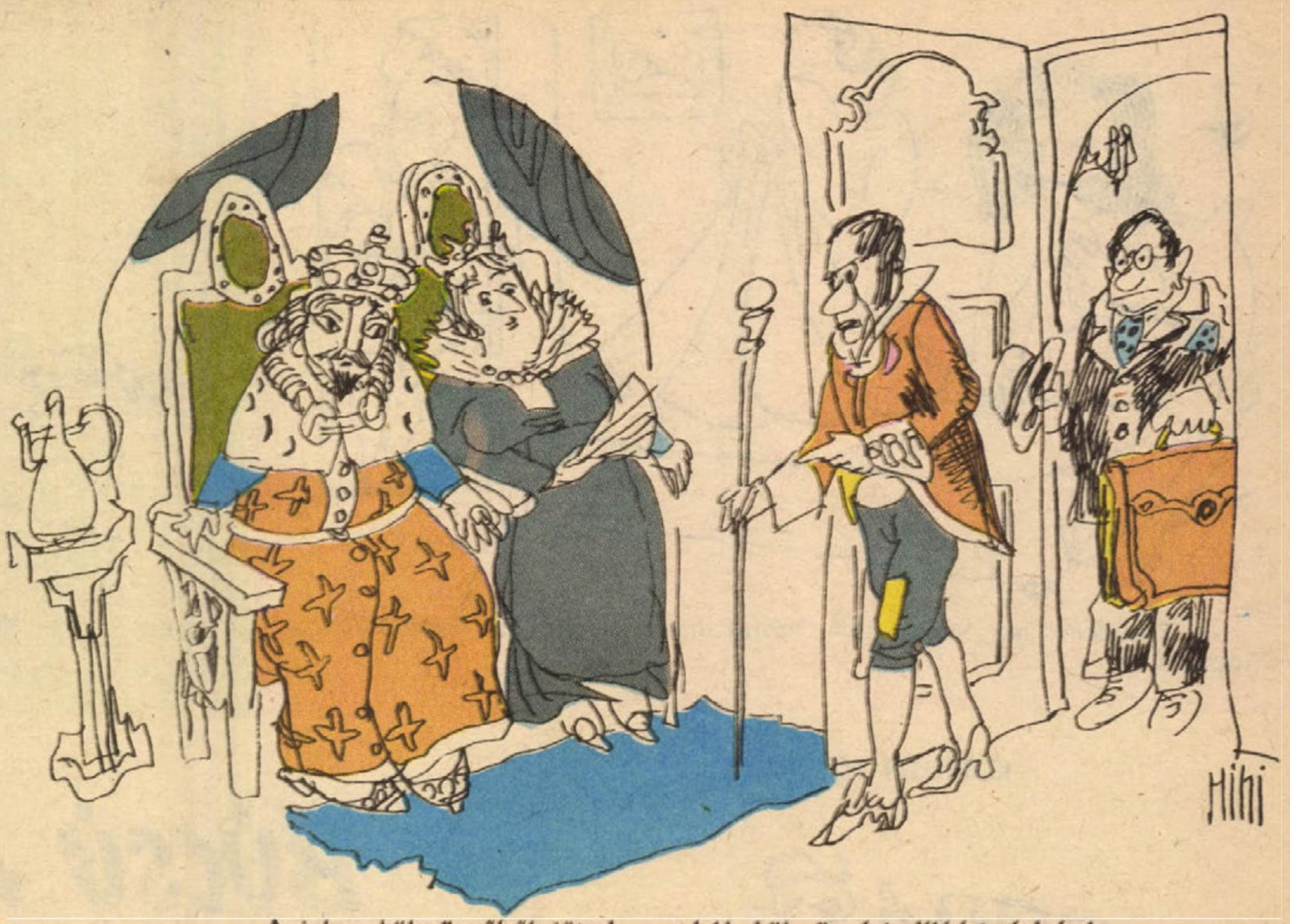

— Azt hiszem, a feleségem nem olyan jó szakácsnő, mint ahogy mesélte.

— Miből gondolod?

— Láttam, hogy a tojást konzervnyitóval feszítette ki.

KIS ORSZÁG

– A jelmezkölcsönzőből jöttek a ruhák kölcsönzési díjáért, felség!

Az edző magányossága

Téma-füzetemben feljegyeztem Dalnoki Jenőnek, a Ferencváros edzőjének nyilatkozatát. (Megjelent a Hétfői Hírekben.) A riporter megkérdezte: igaz-e, hogy a kaposvári mérkőzés után az öltözőben sírt és alaposan leteremtette a játékosokat?

Mire a válasz:

„Egy szó sem igaz az egészből. Mivel nem ülhettem a kispadon eltiltásom miatt, csak a mérkőzés után indultam az öltözőbe...”

S most jön a mondat, ami szíven ütött:

„Mire azonban odaérkeztem, egyetlen játékossal sem találkoztam már.”

Miért írtam fel ezt a riport-részletet? Azért, mert olvasás közben könnybe lábadt a szemem. Én már — tetszik tudni — ilyen vagyok. Könnyen elérzékenyülök. Elképzeltem magamban a jelenetet. Az edző megáll az ajtó előtt és elkiáltja magát:

— Hahó, fiúk! Itt vagyok!

Semmi válasz.

— Megjöttem, gyerekek!

Semmi válasz. A folyosón egy nyitva hagyott ablakot meglenget a szél.

— Akarok valamit mondani...

Semmi válasz. Az ajtó mögött csend.

„Meg akarnak tréfálni...” — gondolja magában az edző és benyit az öltöző ajtaján.

— Nekem az a véleményem...

Nem folytatja tovább. Az öltöző üres. A szekrényeken lakat.

„Elbújtak a csibészek. Elrejtőztek. Mert félnek tőlem.”

Körülnéz az öltözőben: „Hol lehet itt elbújni? Sehol. De ezek a gyerekek, az én gyerekeim, mindenre képesek. Ezért szeretem őket...”

Tekintetével körbefutja az öltözőt. Sehol senki. Nyikorogva nyílik az ajtó. Egy macska surran be a helyiségbe és nézi az edzőt. Az edző a macskát.

— Hát, te ki vagy? Hogyan kerülsz ide?

A macska felugrik egy lócára és nyújtózkodni kezd.

— Hova mentek a fiaim? Nem tudod? Az nem lehet, hogy nem vártak meg, hiszen annyi megbeszélni valónk van...

Odakinn a folyosón léptek zaja.

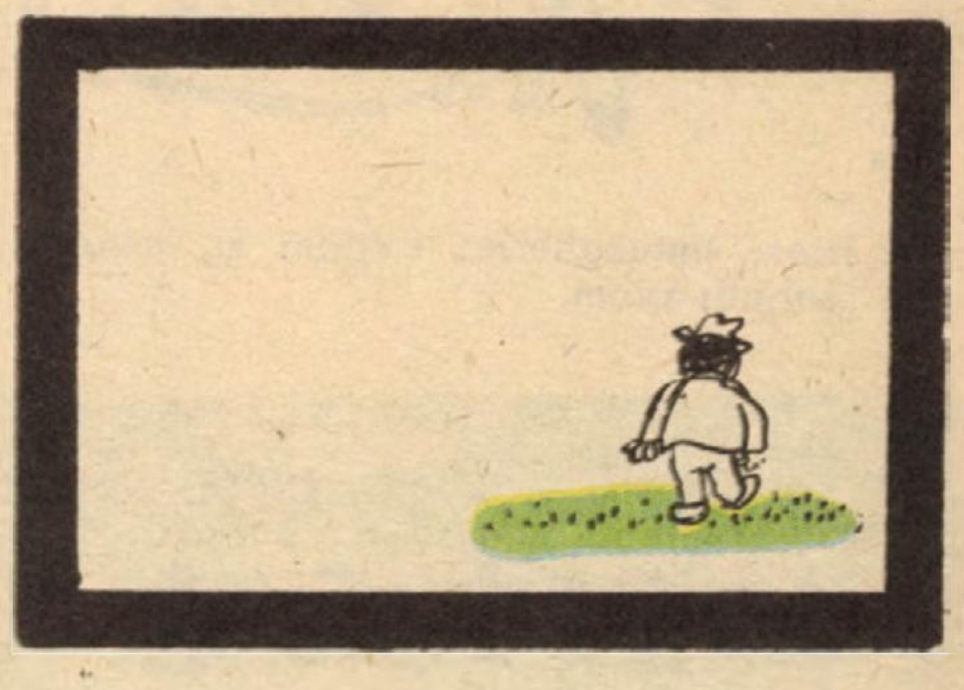
„Ezek ők! Visszajöttek!”

Kinéz az ajtón. A takarítónők mennek el épp az öltöző előtt, kezükben seprű, veder. Az edző visszalép, nem szeretné, ha észrevennék őt. Úgy tesz, mintha beszélgetne a játékosokkal.

— Ez a mérkőzés nagyon tanulságos a számunkra. Ugye, ezzel egyetértetek?

Elvonulnak a takarítónők, az edző elhallgat. Leül a lócára a macska mellé.

— Nem vártak meg — mondja a cicának. — Mit szólsz ehhez?

A cirmos nem szól semmit. Nincs véleménye. Ásít egy nagyot.

— Megvárhattak volna...

Az edző megsimogatja a macskát, aztán elindul hazafelé.

Egyedül.

Néhány nap múlva újra meccs lesz... És minden kezdődik elölről...

*

Lehet, hogy nem így történt, ahogy megírtam, de így is történhetett volna... Hát nem szomorú? Egy kicsit átéreztem, hogy mi a magányosság.

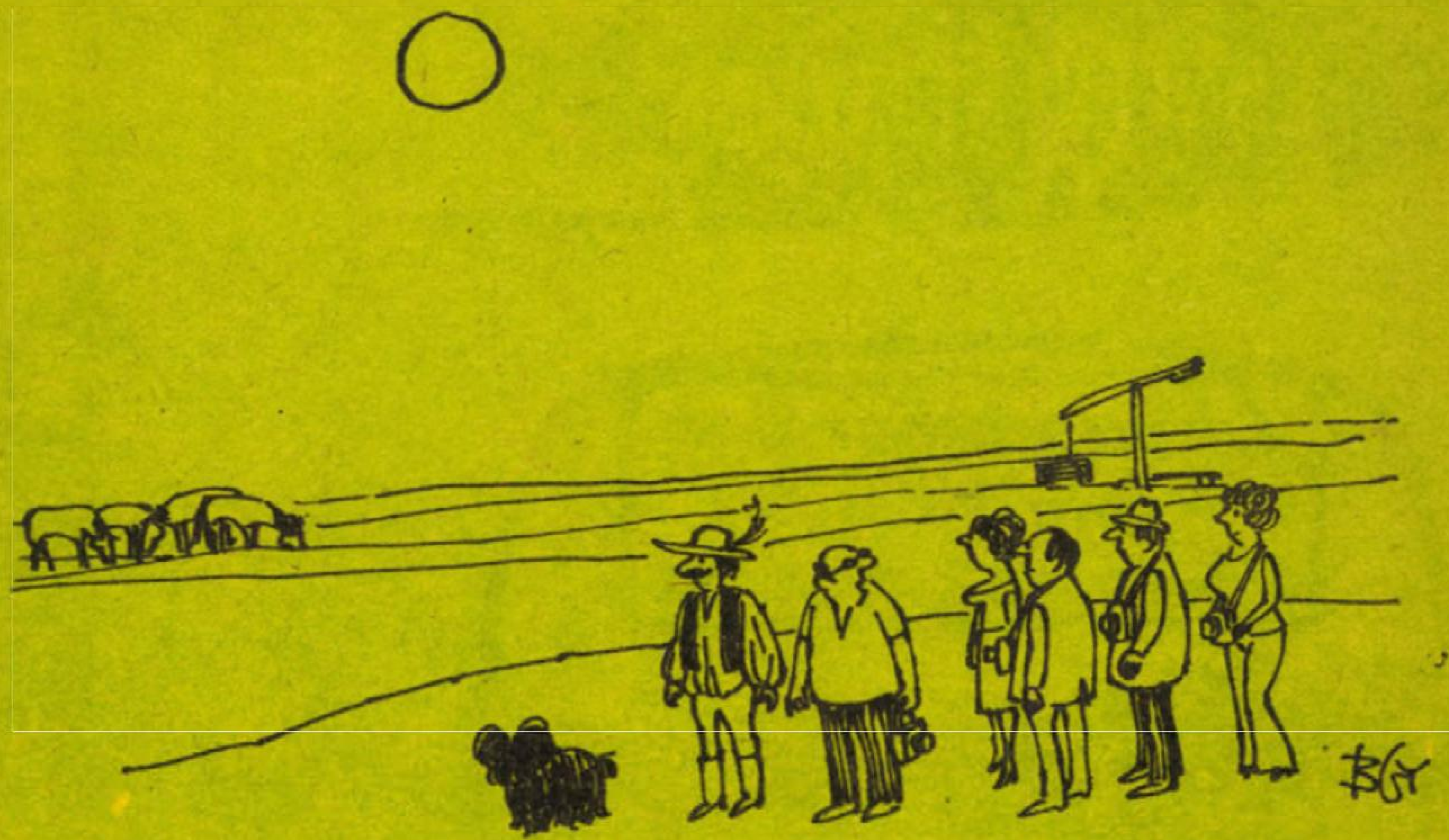
Az edző magányossága.

Mikes György

– Remélem, ma végre nem hoztál haza munkát a hivatalból, fiacskám...

IDEGENFORGALOM

– Vajon márkóért, vagy dollárért fut jobban a ménes?

KÖTETLEN MUNKAIDŐ

– Isteni munkahelyet fogtam ki, minden héten van hat szabadnapom.

BÚCSÚ A MARX TÉRTŐL

Szabad egyszer e hasábokon nem tréfásat, hanem szomorút írni? Nekrológot?

Akkor hadd vegyek búcsút egy régi baráttól: a Marx tértől. Nemsokára megkondítják fölötte a lélekharangot.

Feltúrják, megfúrják, átépítik, hidat vernek rá, alagutat, metróvonalat, aluljárót süllyesztenek bele. Házakat bontanak, falakat döntenek, csatornákat, kábeleket, vezetékeket vésnek, vájnak, vágnak, troli-, autóbusz- és villamosjáratokat törölnek el, parkolókat, áruházat, üzletházat építenek. Lezárnak, bezárnak, elterelnek, bevezetnek, átvezetnek.

Nemsokára eltűnik a Marx tér, három nagy budapesti kerület nyüzsgésének, életörömének, bűnözésének, üzletelésének, lótás-futásának formátlan gyűjtőlencséje.

Valamikor Berlini térnek hívtuk. Akkor kapta ezt a nevet, amikor még Berlint szerették, aztán akkor vesztette el, amikor nem szerettük, amikor meg újra szerettük Berlint, akkor már nem kapta vissza a nevét, mert az új névadót mégis csak jobban szerettük.

Volt neki — a régi Berlini térnek — egy műintézménye, az Ilkovics büfé. Sokat ócsároltuk, mert ott lakott az alvilág,

mindenféle stricik és örömlányok, folyvást razziáztak benne. Mostanában már inkább azt szoktuk emlegetni, hogy már negyven évvel ezelőtt is volt benne automata. És működött is. Meg hogy 20 fillérért egy zacskó forró sültkrumplit lehetett kapni. (Igaz, hogy rósejbninek hívták.) Sültkrumpli már nincs, de razzia még van, csak átellenben a Sabáriában.

Valljuk be, szép sohasem volt ez a tér. A Westend ház például, amióta emlékszem rá, mindig rút volt és öreg, örökösen le akarták bontani. Az a piszkossárga vasúti hivatal is a túlsó oldalon, alighanem kegyeletből ért meg ennyi esztendőt. Nem a Berlini tér volt szép, hanem a fiatalság, amely itt találkozott a banánszigeten.

DICSŐ MÚLT

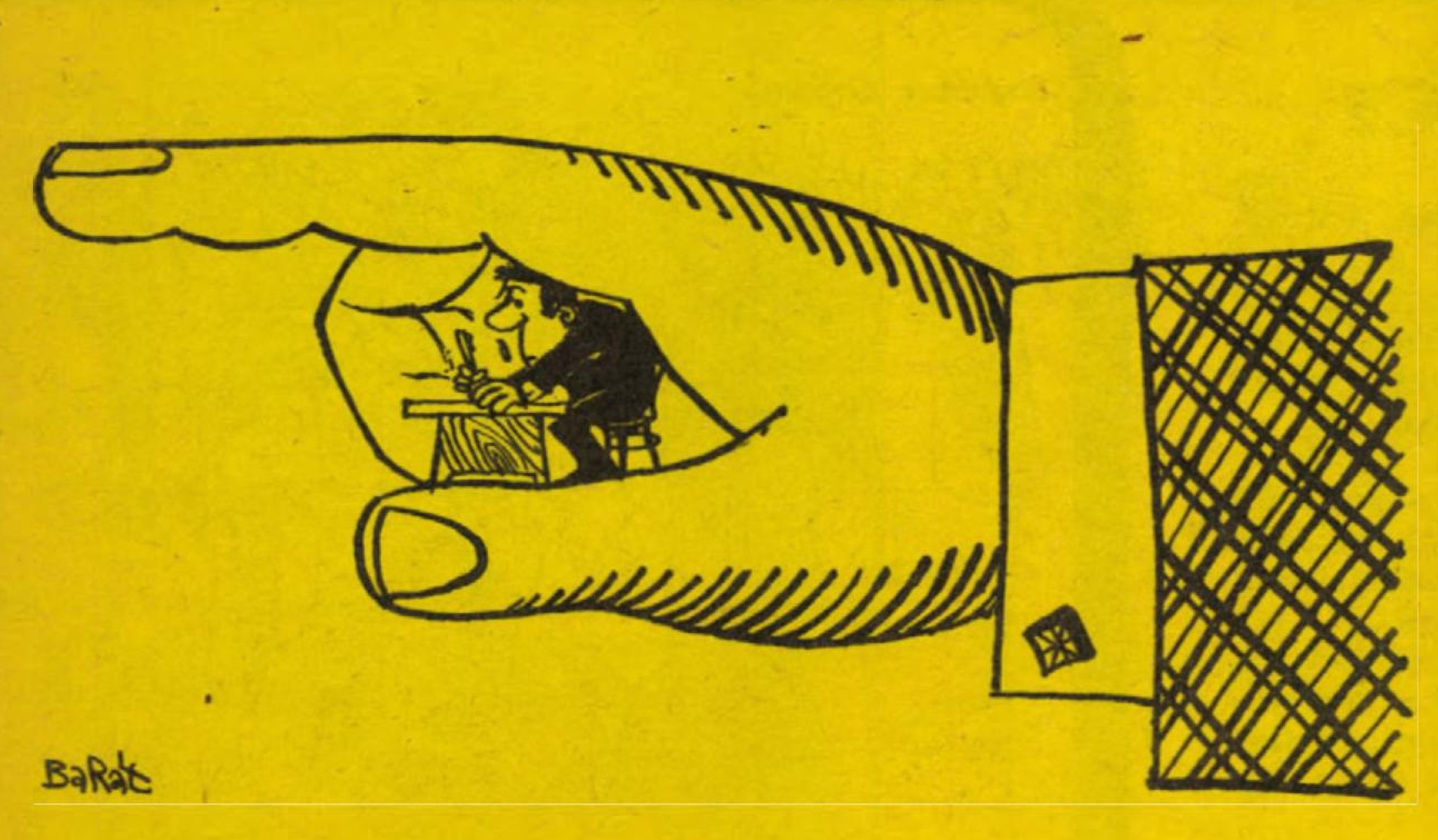
– A panaszkönyvet nem adhatom oda. Olyan nagy emberek írtak bele, hogy muzeális értéknek számít.

MEGNYUGTATÓ FELVILÁGOSÍTÁS

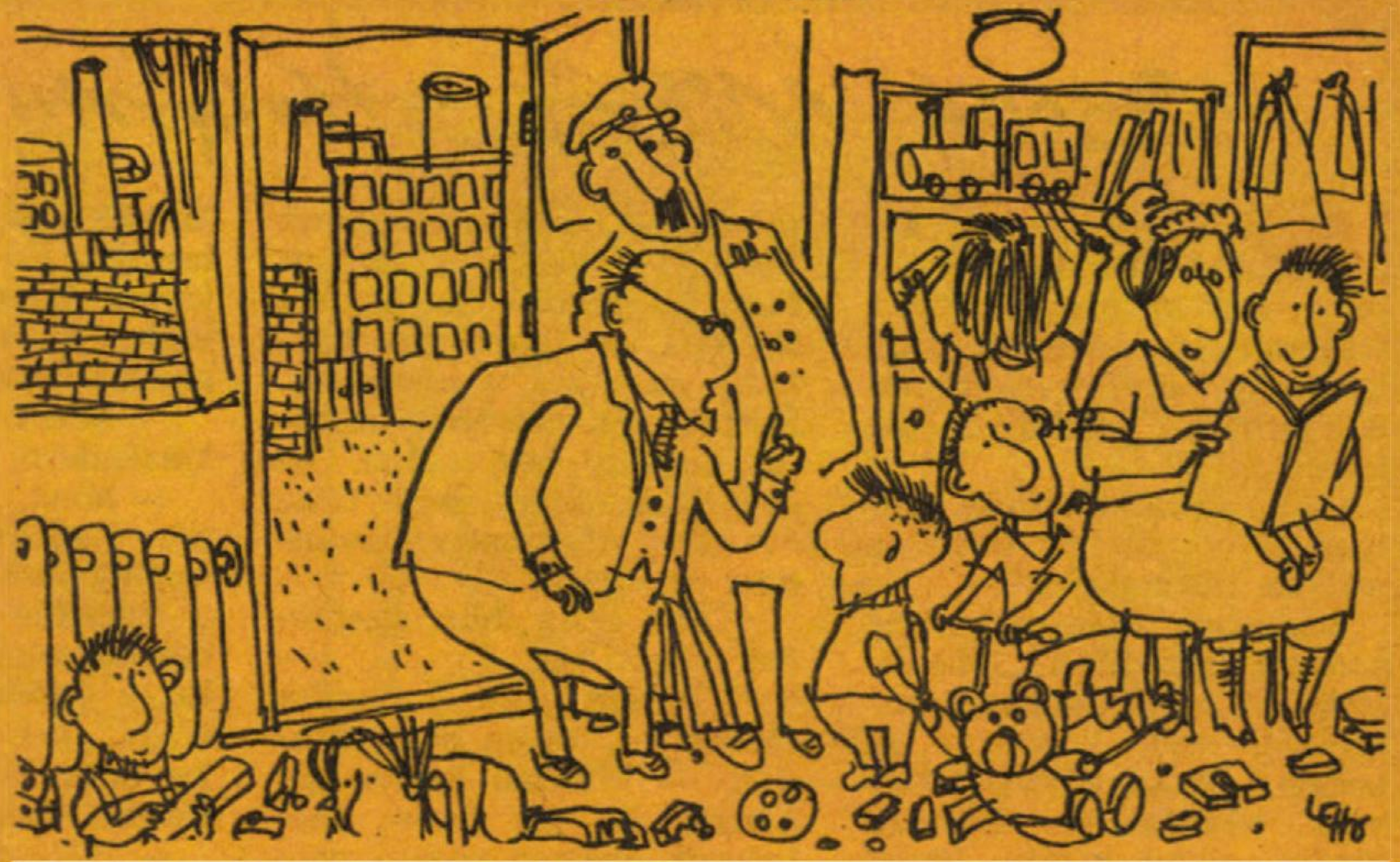

– Nincs oka az aggodalomra, barátom! A gyógyszer, amit szed, okoz néha ilyen tüneteket...

BÚJTATOTT MUNKAERŐ

GYÁRI ÓVODA

– Mondd meg a papádnak, hogy ha még egyszer részegen jön be, ki vagy rúgva!

(Jellemző ez az elnevezés is: banánsziget. Mákszemnyi fa, szál fű sem volt rajta, nemhogy banán lett volna. Csak a kietlen aszfalttengerből kiemelkedő járdasziget formája hasonlított a déltengeri földdarabra.)

Tér volt ez azért. Igaz, ha a párizsi Concorde-ot, a római Piazza Navonát is annak nevezzük, akkor a Berlini-Marx tér valami egészen más volt. Nem volt neki se formája, se architektúrája, se méltósága. Kopott, zűrzavaros, keleties, lármás, tülekedő terep volt. Ennélfogva megejtően emberi. A régi világban olyan volt ez a

tér, mint maga az ország. A vasutasok voltak az első vendégek, kora hajnalban vasalt bakancsaik már csattogtak a Nyugati felé, kezükben fekete táskát meg füstös lámpát himbáltak. A Váci úti munkások következtek, álmosan kapaszkodtak fel a 3-as, az 55-ös meg a kilencven-valahányas villamosra, hogy egy óra múlva ellenkező irányból ezeken a kocsikon befussanak Újpestről, Palotáról a virgonc, frissen mosdott, pirosítós ajkú, a hivatalnegyedbe tartó irodista lányok. Erre hajtottak keresztül — előbb fogaton, majd taxin — délelőttönként a díszmagyarba öltözött főrendiházi tagok a parlamentbe, esténként a városi bundás terézvárosi polgárok a Vígszínházba.

És olyan volt ez a tér, mint a magyar történelem. Itt masíroztak keresztül felvirágzott csákójú katonáink a pályaudvari bevagonírozáshoz és ide tértek vissza a rongyos hadifoglyok. Itt hajtották végig a sárgacsillagosokat, itt strázsáltak géppisztollyal a nyilas suhancok. Néhány hónap múlva pedig itt dübörgött végig az öklét emelgető tömeg Angyalföld felől.

Meg még sok minden más is volt.

Most majd csendesebb lesz, mert — olvasom — négy szintes lesz a Marx tér. Legfelül egy híd, alatta az utca, az alatt a gyalogos aluljáró, legalul meg a metró. Egyik a másikba nyílik, az aluljáró egyenesen egy áruház modern csarnokába. No lám, nézzenek csak oda! Mi lett ebből a vedlett, öreg térből: egy darab fogyasztói társadalom!

Körülbelül ahol a banánsziget állott, csakhogy lent az aluljáróban, ott randevúznak majd a fiatalok. Vagyis semmi sem változik, csak egy szintet süllyed a szerelem.

Novobáczky Sándor

– No, kislányok, nyögjétek be, mit hozzak?

– Ne akadékoskodj, a mi korunkban már mindent szabad!

NYUGDÍJBA MEGY AZ ITATÓS EMBER

Micsoda, miből, hogyan?

Ki ne ismerné — aki a szellemi tornák művelője — azt az esetet, midőn Kosztolányi, kávéházi asztaluknál ülve, váratlanul Karinthyhoz fordult és azt kérdezte tőle:

— Kicsoda, micsoda, milyen micsoda, mit csinál a milyen micsodáján?

Karinthy Frigyes, rövid gondolkodás után „lefordította” a kérdéshalmazt, kitalálva, mit bujtatott el benne Kosztolányi. Egy vers kezdősorát: Edward király, angol király, léptet fakó lován. Így született meg híres játékaiknak egyike.

Manapság egy hasonló játék terjed. Két ismerős találkozik, szóba kerül egy harmadik, közös ismerős, és azt kérdi róla az első:

— Micsoda, miből, hogyan?

A másodiknak ebből el kell találnia, hogy mije van a harmadiknak? Például: hétvégi ház, prémiumból, OTP-re.

Ennek a játéknak legnagyobb mestere, valamenynyi ismerősöm között Őszelő Jenő, aki nemrégen hívott meg egy kávéra, s belépve hozzá, tátva maradt a szám: Őszelő saját, emeletes villájában lakott, a kertben úszómedencével és a garázsban Volvo gépkocsival.

— Miből, hogyan, ennyi micsoda? — csúszott ki önkéntelenül is belőlem a kérdés, pedig nem is akartam játszani. De Őszelő — aki a játék magasiskoláját művelte — nem jött zavarba:

— Húszévi munka eredménye — mutatott magunk köré —, de meg kellett fogni a pénzt. Én ötezret keresek, a feleségem hármat, ez havi nyolcezer. Kettőt félretettünk, mintha nem is lett volna. Ez évi huszonnégyezer, húsz év alatt négyszáznyolcvanezer froncsi.

— De ez a ház, testvérek között is...

— Persze — mondta Őszelő —, de ez nem minden. — Minden héten egy kenyér és víz napot tartottunk, ezen a napon nem fogyasztottunk mást. Ez a nap egy százassal került kevesebbe, mint a hét más napja. Heti száz forint húsz év alatt százezer. Számolj utána.

— Elhiszem.

— Heti egy csikk-napot tartottunk. Az előző napi csikkekre gyújtottunk ezen a napon. Én is, a feleségem is erős dohányosok vagyunk, ez a nap húsz forint megtakarítást jelent, húsz év alatt huszonkétezer. Újságot, hetilapot húsz év óta nem vettünk, az előző napi újságot olvassuk, melyet a kollégák eldobtak, otthagytak. Egy nappal vagyunk elmaradva az eseményektől. Gondolod, hogy vesztettünk bármit is?

— Semmit — feleltem őszintén.

— Napi öt forinttal számolva, húsz év alatt negyvenezret takarítottunk meg.

— Szépen gyűlik a pénz — mondtam —, de ez mind kevés...

— Nyugalom — intett Őszelő. — Húsz évvel ezelőtt kitaláltuk, hogy az öltözékünkön nem változtatunk. Én húsz éve egyforma barna kesztyűt veszek, barna zoknit, világoskék inget, és így tovább.

— Miért spórolás ez? — kérdeztem bután.

— Mert az ember fél pár kesztyűt vesz, és egy ingnek hol a gallérja, hol a kézelője pusztul el. Így egymással kiegészíthetőek. Ez a módszer két-háromszáz forint megtakarítás havonta. Húsz év alatt egy Zsiguli ára.

— Hát még? — kérdeztem egyre ingerültebben.

— Aztán, amit mi úgy nevezünk, hogy intim kapcsolat. Tudod, egy férfi, egy évben, mondjuk, tízszer félrelép. Ezt is megtakarítjuk. Havonta egyszer a feleségem felvesz egy csipkekombinét, és úgy viselkedik hogy más napokon maga is szégyellené. Egy ilyen kaland minimum ötszáz, húsz év alatt több mint százezer. Elhitted volna?

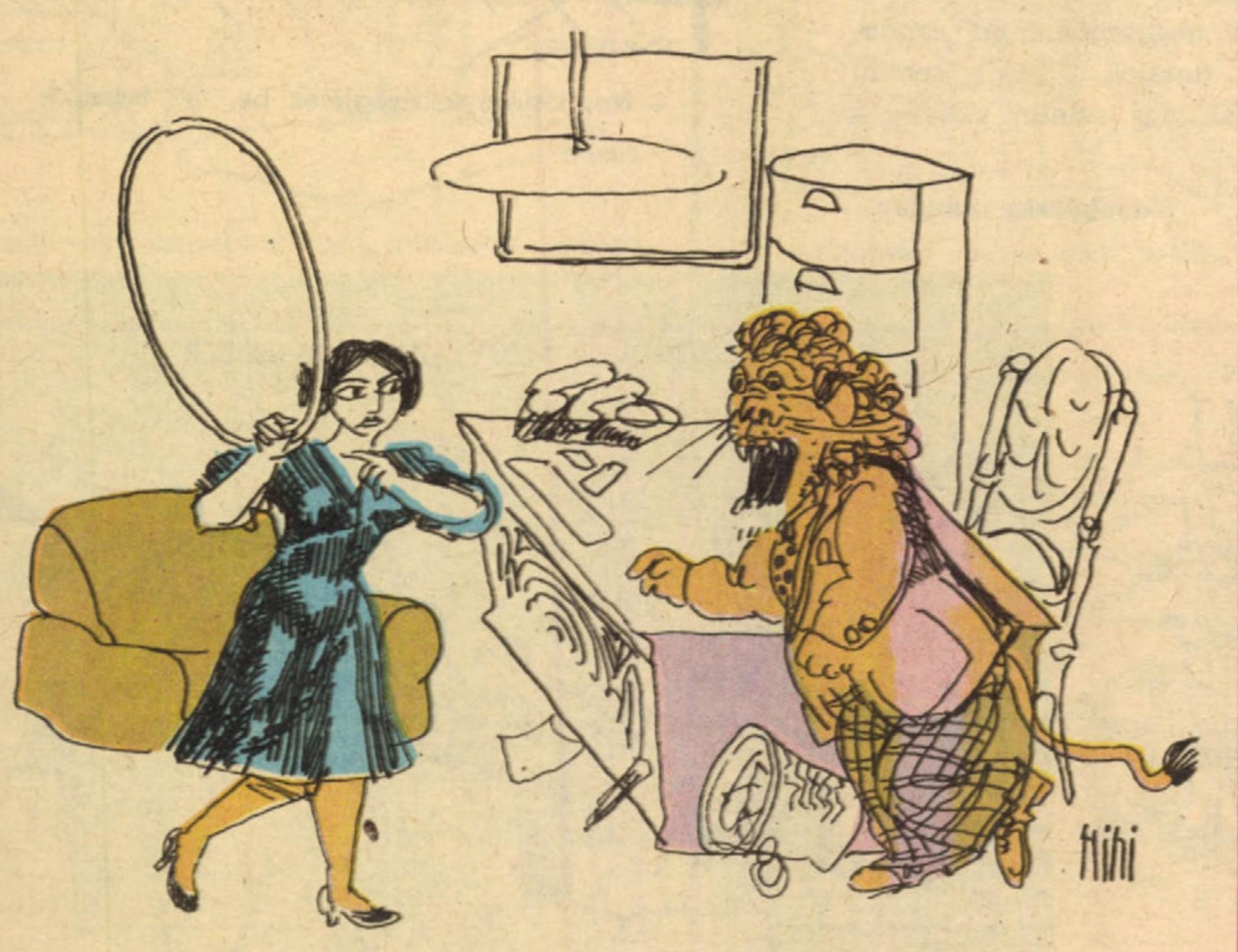
— Kevés! — ráztam a fejemet —, még mindig kevés!

— Hát jó! — szólt dühösen Őszelő. — Akkor vedd hozzá, hogy megvesztegethető vagyok, fekete üzleteim vannak és sikkasztok is. Ez húsz év alatt hárommillió. Még mindig nem jön ki?

— Most már kijön — feleltem. — Csak ideges voltam, mert nem értettem, hogyan nem tudok én — én is éppen havi nyolcezerrel — venni egy porszívót.

Somogyi Pál

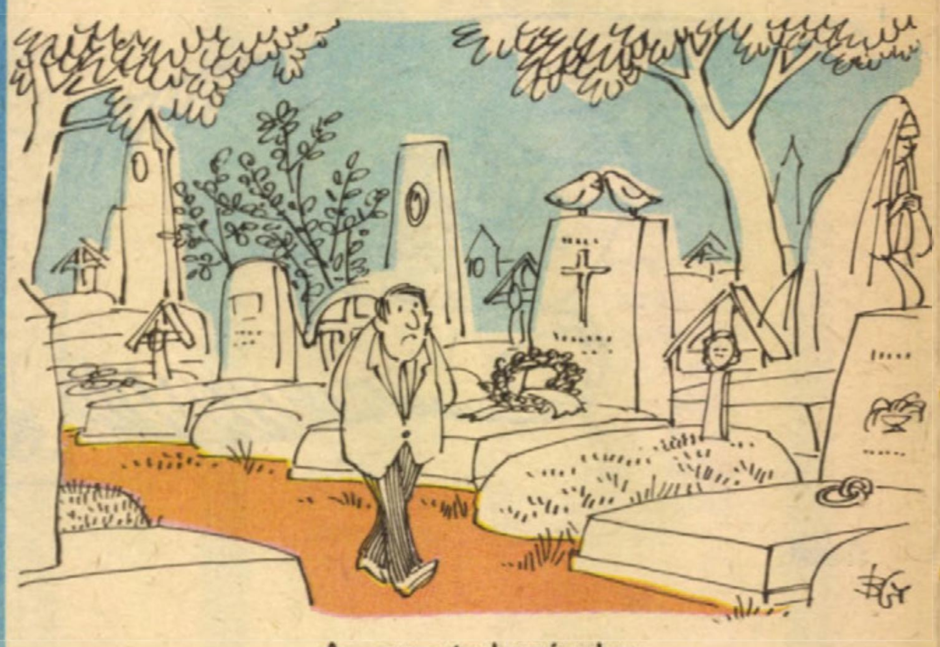
SZUGGESZTÍV TITKÁRNŐ

– Nem, Ilike, ma nem megy! ...

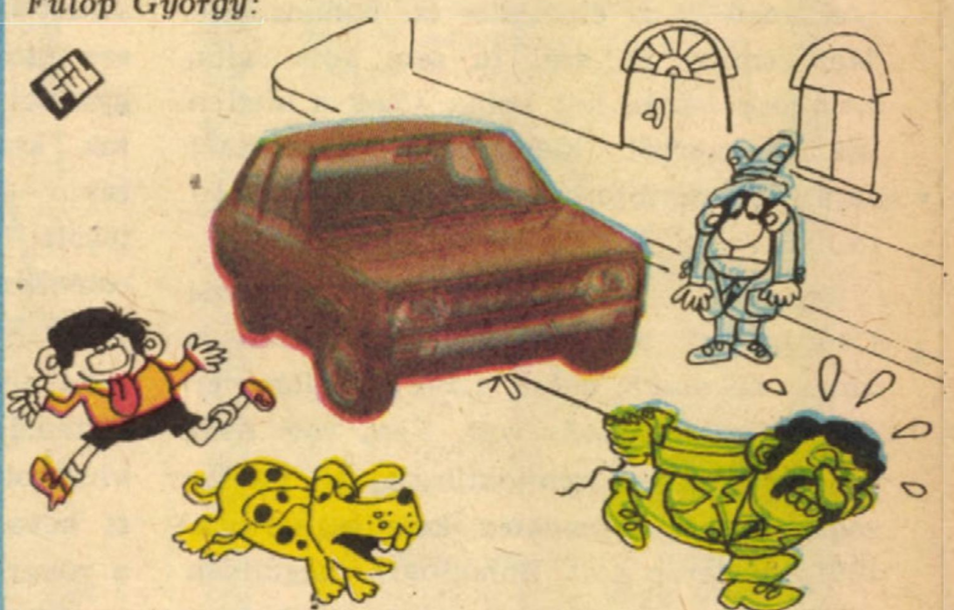
Megkérdeztük rajzolóinkat: Milyen tudományban csalódtak?

Brenner György:

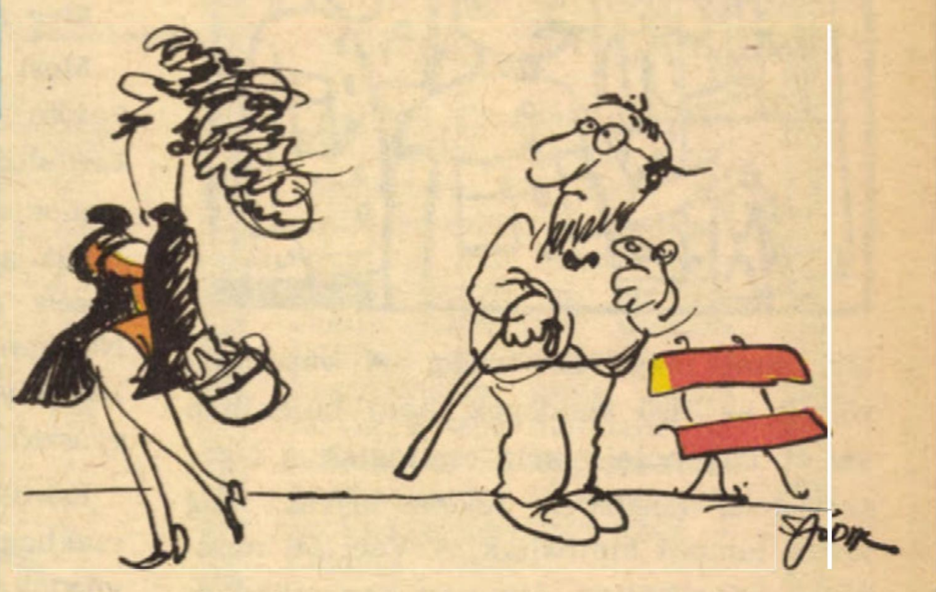
– Az orvostudományban.

Fülöp György:

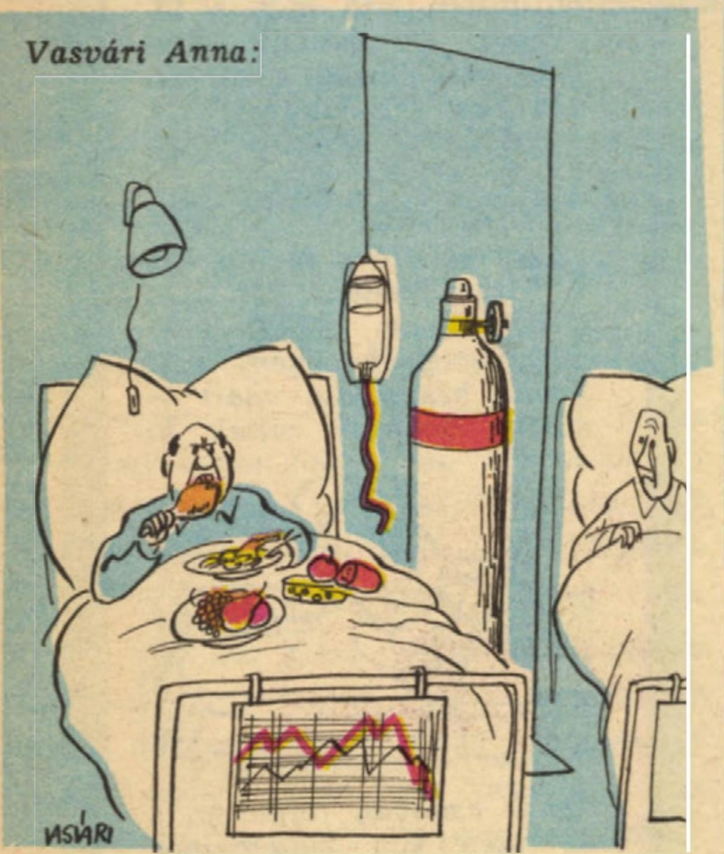
– A műszaki tudományban.

Sajdik Ferenc:

– A szexológiában. Azt hittem, hogy minél tapasztaltabb az ember, annál többet tud.

Vasvári Anna:

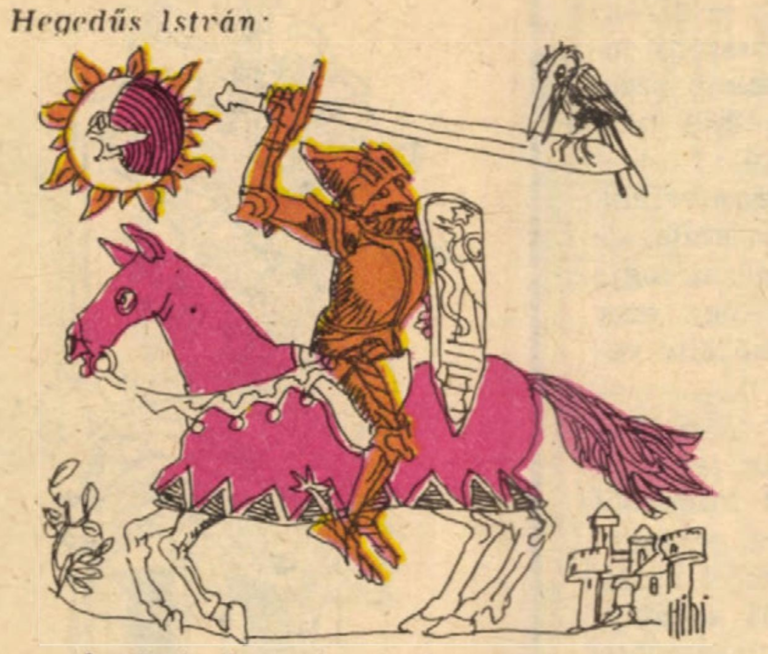
– A táplálkozástudományban, mert Z. ennek ellenére is életben maradt...

Várnai György:

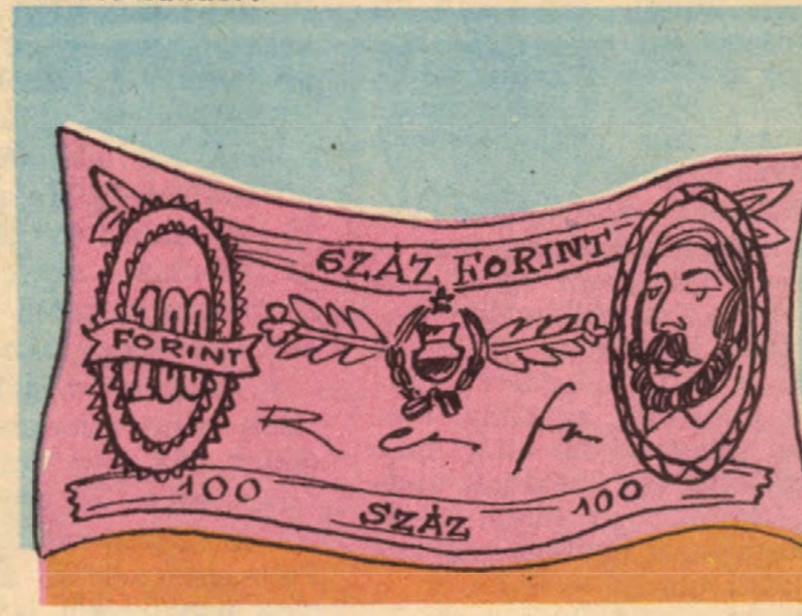
– A fizikában. Azt hittem, átmegyek az érettségin, de csalódtam.

Hegedűs István:

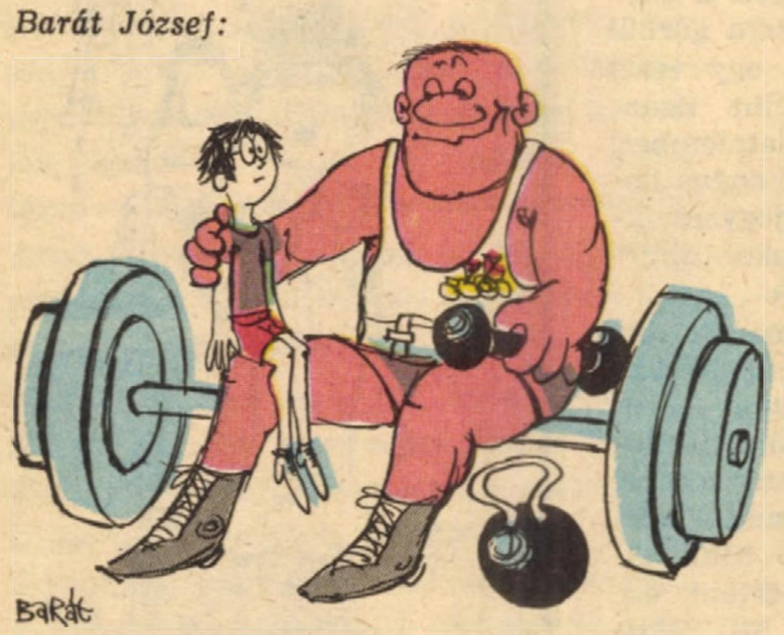
– A történelemtudományban. Folyton azt bizonygatja, hogy minden másképp volt.

Erdei Sándor:

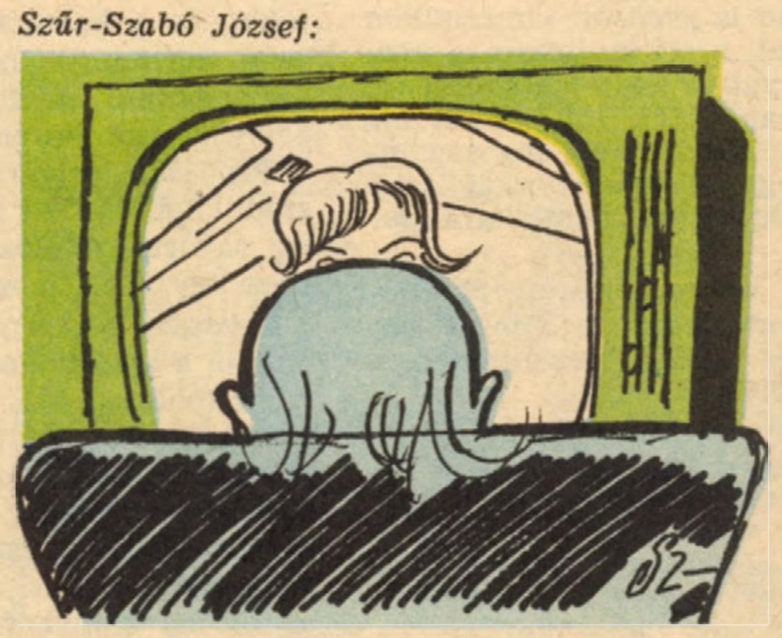

– A numizmatikában. Csupán a papírpénznek tudok örülni.

Barát József:

– A genetikában, mivel a szerzett tulajdonságok mégsem öröklődnek.

Szűr-Szabó József:

– A Deltában, ha nem tetszik a Kudlik új frizurája!

Balázs-Piri Balázs:

– A matematikában.

LUDAS MATYI MOZIBAN JÁRT

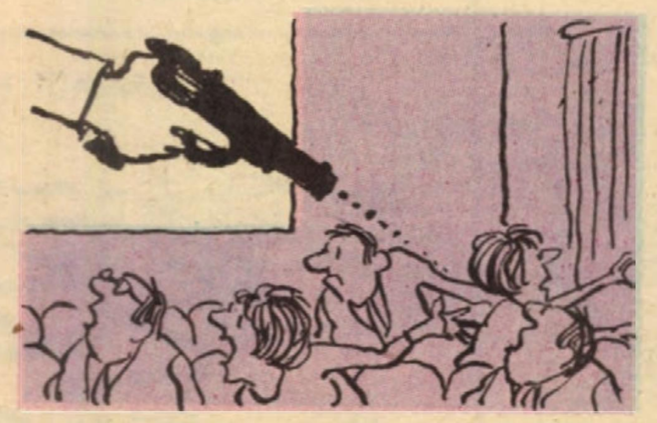
A lövés nem talált

Magas beosztású férfinak vagy fegyvere vagy eladó lánya legyen. A kettő együtt bajt jelent: könnyen lelövődik a kádergyermek udvarlója. Ezt a tanulságot nemrég *Karinthy Ferenc Házavatás* című kisregényéből, most pedig *Bacsó Péter Riasztólövés* című filmjéből vonhattuk le. Csak ezúttal nem az apa húzza meg a ravaszt, hanem a leány. De mindkét esetben az udvarlót sebesíti meg a golyó.

Karinthynál bár ókonzervatív, de lélektanilag indokolt a lövöldöző motívuma: az ősi „ehhez a legényhez nem adom a lányom” nótát megtoldja azzal, hogy: inkább lelövöm a fiút. Bacsónál a motívum erőszakolt és álmodern. Leegyszerűsítve, így fest a lány indoka: nincs semmi bajom, lövök tehát, mi mást tehetnék jódolgomban?

Kútvölgyi Erzsébet, a leány pedig éppen gyermeket vár a fiútól, *Andorai Pétertől*, de nem kell neki a bébi, mert áruló lett az apa. Azaz: tervező mérnökként ahelyett, hogy jelentéktelen és unalmas, de legalább rosszul fizetett munkával gürcölne továbbra is, elfogad egy jól fizető vezető beosztást, ahol még érdekes feladatokkal is kecsegtetik. Minthogy mellesleg szerelmesek is egymásba, végre gondtalanul, nemcsak — a lány által szintén nehezményezett — örökös apai segítségre támaszkodva összeházasodhatnának és szaporodhatnának. Ehelyett: lövés. Ettől azonban ez a pisztollyal (és átmenetileg: éttermi mosogatással) lázadó lány inkább válik ellenszenvessé, mint rokonszenvessé. Máléságában fiúja sem szimpatikusabb, így együttvéve pedig érdektelenek, akár vidékre mennek a V-csoporttal (van ez is! enyhén balos beütésű valami, hogy a film a nyugati értelmiségi ifjúság egy részének is tessék), akár — jól kilövöldözve magukat — mégis Pesten és együtt maradnak.

Az apa megjelenítője *Simon Ágoston*, akinek van valamilyen foglalkozása, olvastam, mi az, csak elfelejtettem. Arra emlékszem, hogy mi nem: nem színész, ez bizonyos, de akkor miért erőltetik? Itt nagy érzelmeket kellene eljátszania (ez mentene is valamit a filmen), de ez nem megy neki, hiszen nem ez a mestersége, nem ő tehet

róla, hogy a rendező ilyen munkát erőszakolt rá.

A *Columbo-siker* csekkje is beváltódik, itt most *Iglódi István* utánozza. Neki is mindig mellesleg és már távozóban, kilincsfogás közben jut eszébe egy fontos kérdés. Amikor cigarettát kotorászott elő, megfogadtam magamban: „Ha most nincs gyufája és mástól kér tüzet, szíven lövöm magam!” Szerencsémre megmenekültem, ezt az egyet mégsem játszották után. Volt viszont Iglódinak ballonja is, igaz, sokkal nettebb, mint *Peter Falk* kopott esőkabátja. Tán azért, mert magasabb a fizetése *Los Angeles*-i kollégájáénál, hiszen a sarzsija is (ő főhadnagy) nagyobb. Vagy azért, mert a mi konfekciónk jobb és tartósabb, mint a kaliforniai áru. Már ami a kabát — nem a film! — minőségét illeti.

„Vagy lefekszem vele, vagy lelövöm!” — adja tette végső magyarázatát Kútvölgyi. Végre egy újszerű alternatíva! A magyar lányok túlnyomó többségét szerencsére nem ez elé a választás elé állítja az élet, minthogy apukájuknak nincs otthon pisztolya a ládafiában.

Moziból elriasztó film ez a Riasztólövés. Többfelé célozva semmit sem talált el.

Barabás Tamás

MOZI

Nemrégiben új mozi nyílt Budapesten, a Külső Gázszag utcában, a saját főbérleti lakásomban. A filmszínház megnyitásának előzményei röviden:

Szenvedélyes mozirajongó vagyok. E nemes szenvedélyemet — sajnos — a feleségem egyáltalán nem méltányolta. Állandóan parázs viták, botrányos jelenetek zajlottak le nálunk, amiért gyakran csak késő este, az utolsó előadás után tértem vissza otthonomba, felzaklatva egy izgalmas vadnyugati filmtől, vagy szívet fájdító szomorúsággal egy-egy magyar filmvígjáték után.

— Nézzed a tévét, mint én, vagy a többi rendes ember — hajtogatta szüntelenül Ágnes, de engem valami furcsa, leküzdhetetlen vágy hajtott a mozikba. Továbbra is gyakran kimaradtam esténként, s ott mulattam a körúti Bástyában vagy a Rákóczi úti Urániában. Már ott tartottunk, hogyan felezzük meg ingóságainkat és egyszál gyerekünket, amikor a feleségem a homlokára csapott:

— Te, van egy nagyszerű ötletem! Nem fogsz te eljárni hazulról és mégis kielégítheted a szenvedélyedet!

Másnap hozzákezdett az előkészületekhez. Az Ecseri piacon garantáltan használt, recsegő moziszékeket vásárolt. Befalaztatta a szobánk két ablakát, hogy szellőztethetetlen legyen a helyiség, akárcsak egy igazi moziban. A vetítőgép állapota kétségbeejtően rossz volt. A film átlagban kilenc percenként elszakadt, a hang minősége pedig kritikán aluli volt. Akárcsak egy igazi moziban.

— Idáig rendben van — nyugtáztam elégedetten az asszony tevékenységét. — De honnan szerzel nézőket? Nézők nélkül nem lehet tökéletes az illúzió.

— A ház lakóiból verbuválunk közönséget. Sokra ne számíts, de 15—20 ember mindig nézni fogja az előadást, akárcsak egy ezer személyes moziban — közölte velem fölényesen Ágnes.

A földszint négyben lakó Mariska nénit alkalmaztuk jegyszedőnek. Az első emelet kilencből Lajos bácsi, az egykori pékmester, a szünetben sósperecet árult. Feleségem, ez az áldott asszony, még jegyüzérről is gondoskodott, a második emelet húszban lakó Sztrehenák Pista személyében, aki hangos szóval, teljesen nyíltan kínálja tizenötszörös áron a bilétákat, és a hajaszála sem görbül meg, ugyanúgy, mint egy igazi jegyüzérnek. A földszint tizenegyben lakó három fiatalember, a Prohotka testvérek, hangos beszédükkel, éretlen megjegyzéseikkel zavarták az előadásokat. Akárcsak egy igazi moziban.

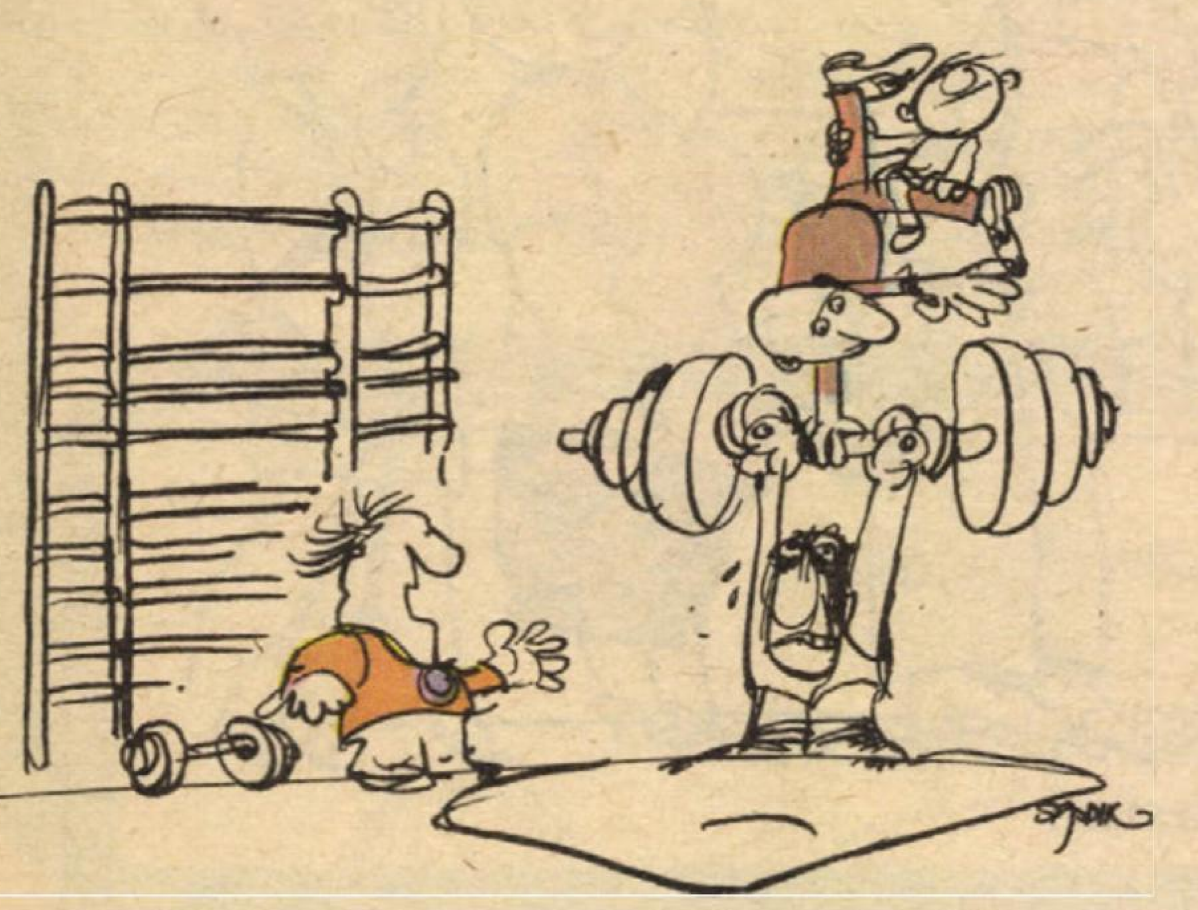
Egyetlen probléma merült fel: amióta a lakásunkat átalakítottuk filmszínházzá, az asszony nem főz vacsorát, nem törődik a háztartással. Csak ül, savanyúcukrot rágcsál és roppant élvezettel nézi a rosszabbnál rosszabb filmeket. Képtelen vagyok megérteni ezt az ostoba szenvedélyt. Mit lehet annyira szeretni azon az átkozott mozin?!

Galambos Szilveszter

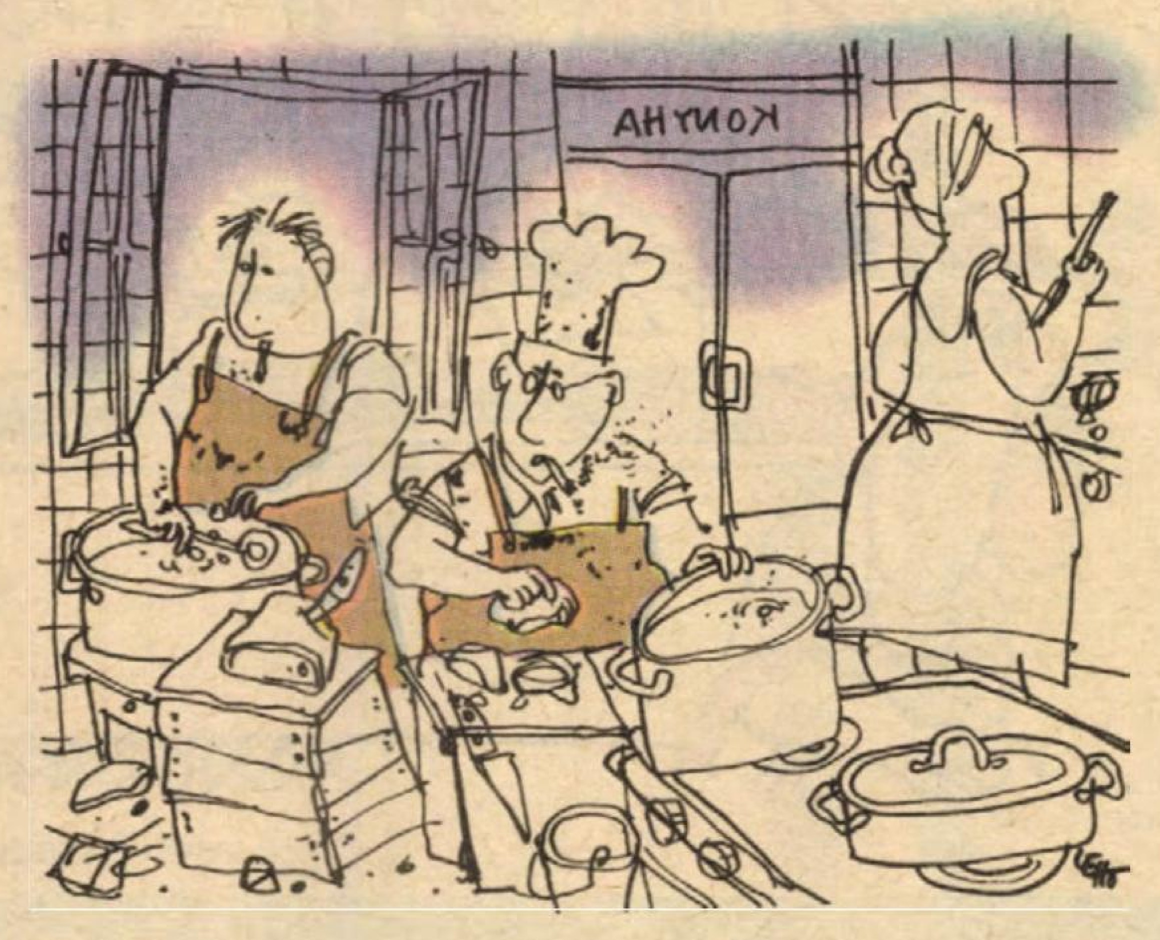
ELŐADÁS UTÁN

– Láttam, hogy az a féltékeny Othello állandóan veled szemezett a színpadról!

– Azért vagy megsértve, mert játékosan növelem az edzésadagot?

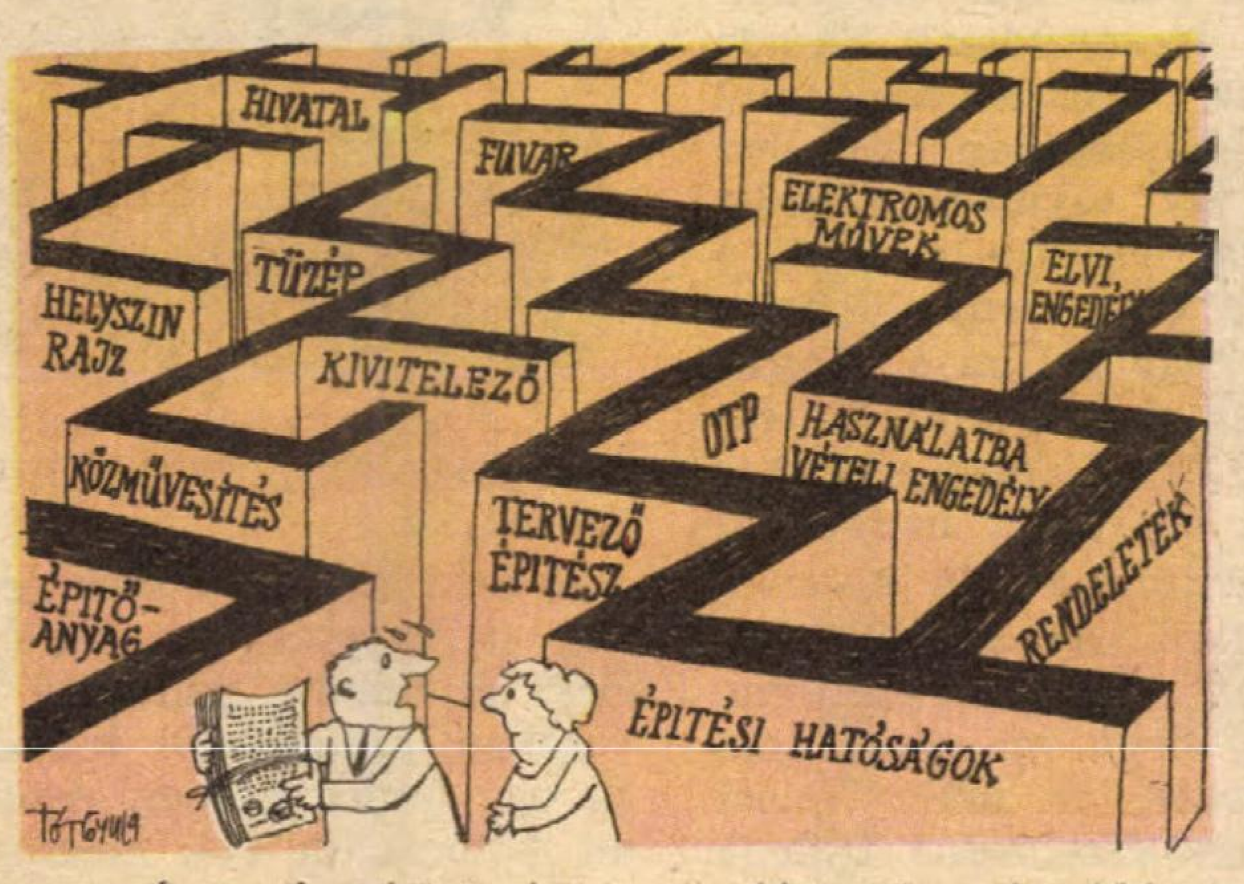

– Képtelen vagyok enni belőle, amióta látom, hogyan csinálom!

TÉVEDNI EMBERI DOLOG

– Nem értem! Megesküdtem volna, hogy ez a gyanús alak ellopott valamit...

CSALÁDI HÁZ ÉPÜL...

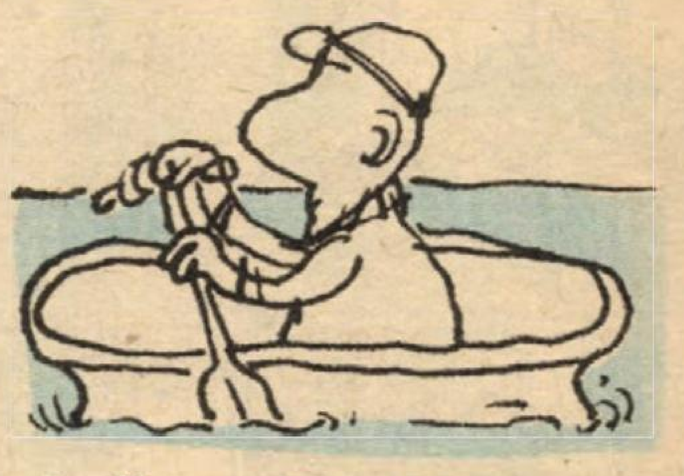

– És amikor kijutunk innen, akkor végre kezdődhet a munka!

TRIBÜN

Anglia—Svájc 0:0. A Wembley stadionban! Tiszteletre méltó eredmény a vendégek, nagy-nagy leégés a házigazdák számára. A Daily Mirror — nem csekély öngúnnyal — jópofa módon írta meg a lényeget: „A futball feltalálói nem bírtak a kakukkos óra feltalálóival!"

*

Marcel Picho tavaly egy fürdőkádban kelt át a Genfi tavon. Akkor — nyilvántartásba nem vett jármű használata miatt — súlyos bírságot róttak ki

rá. Ő azonban folytatta, s az idén egy baldachinos ágy matracán üldögélve tette meg ugyanezt a távot. Öt kilométert — négy óra alatt. „Az űrhajók és a légkhajtásos gépek korszakában — mondta — a lassúság védelmében is kell tennünk valamit."

*

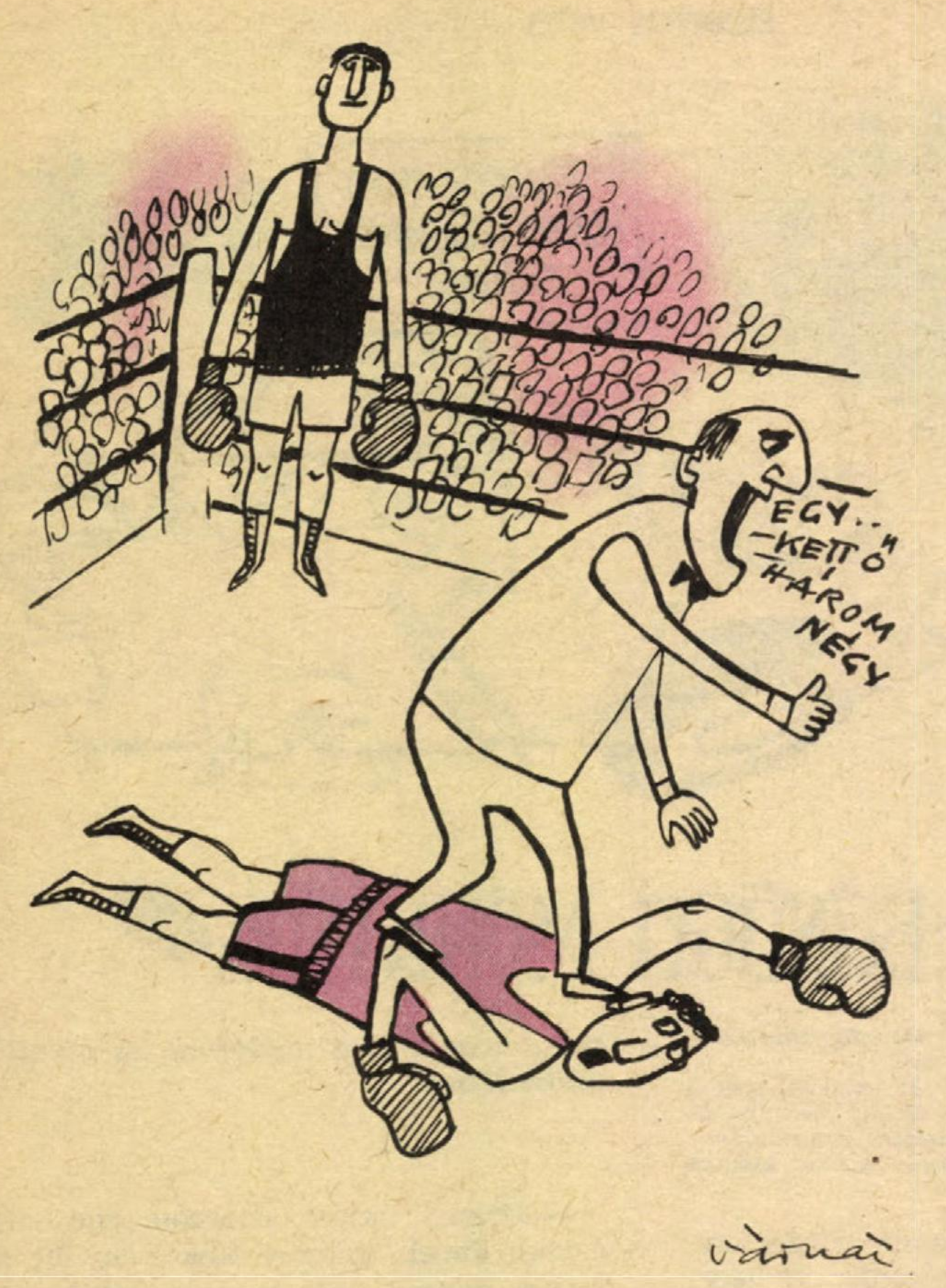
Michel Crepeau, La Rochelle városka polgármestere 250 sárga biciklit vásárolt. A kerékpárokat a főbb utak mentén helyezték el. La Rochelle bármelyik polgára felülhet egy kerékpárra és használhatja, amíg kedve tartja. Tessék mondani: ha holnap mi is bevezetnénk, holnaputánra mi maradna azokból a kerékpárokból — például Pesten?

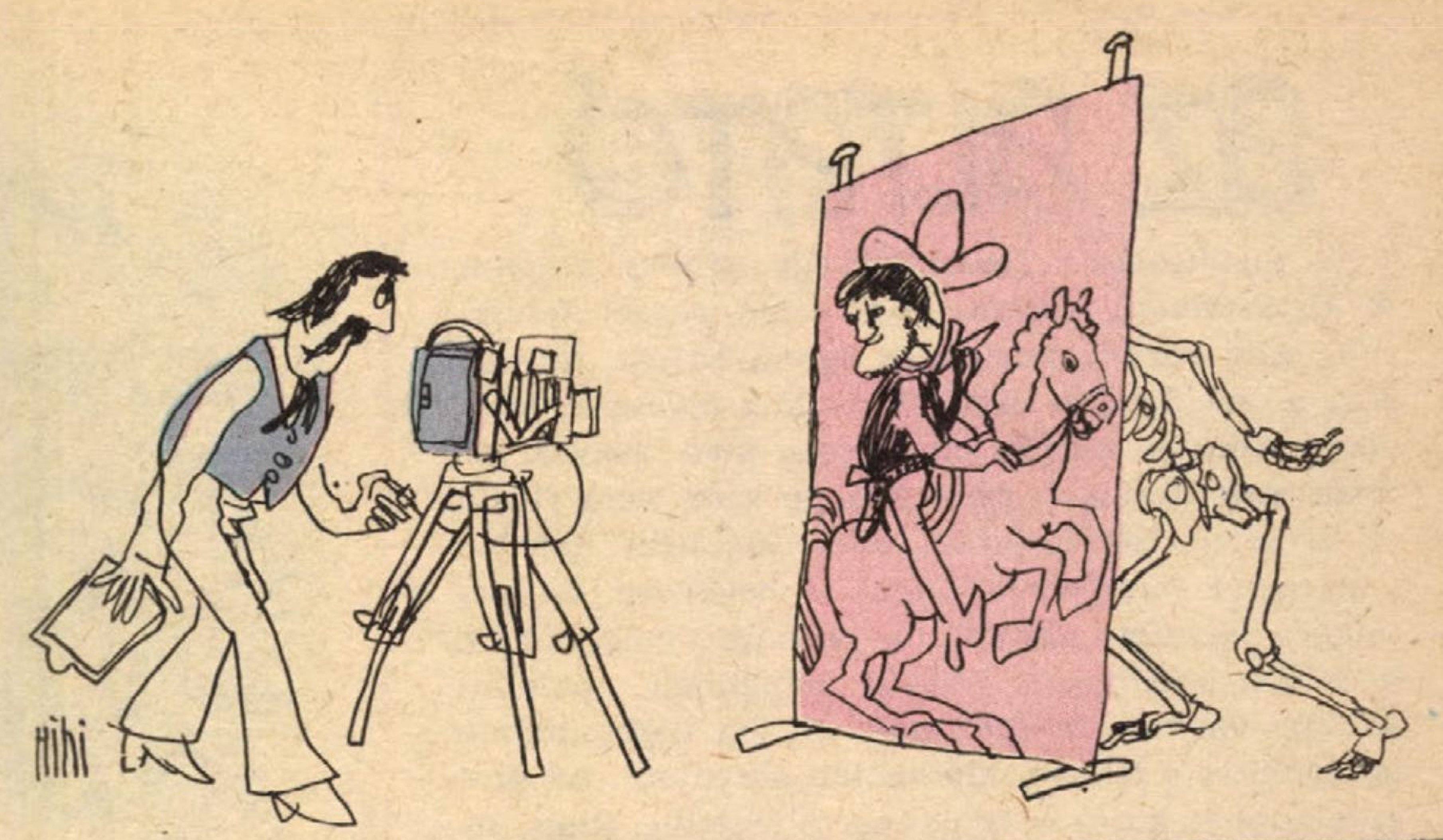

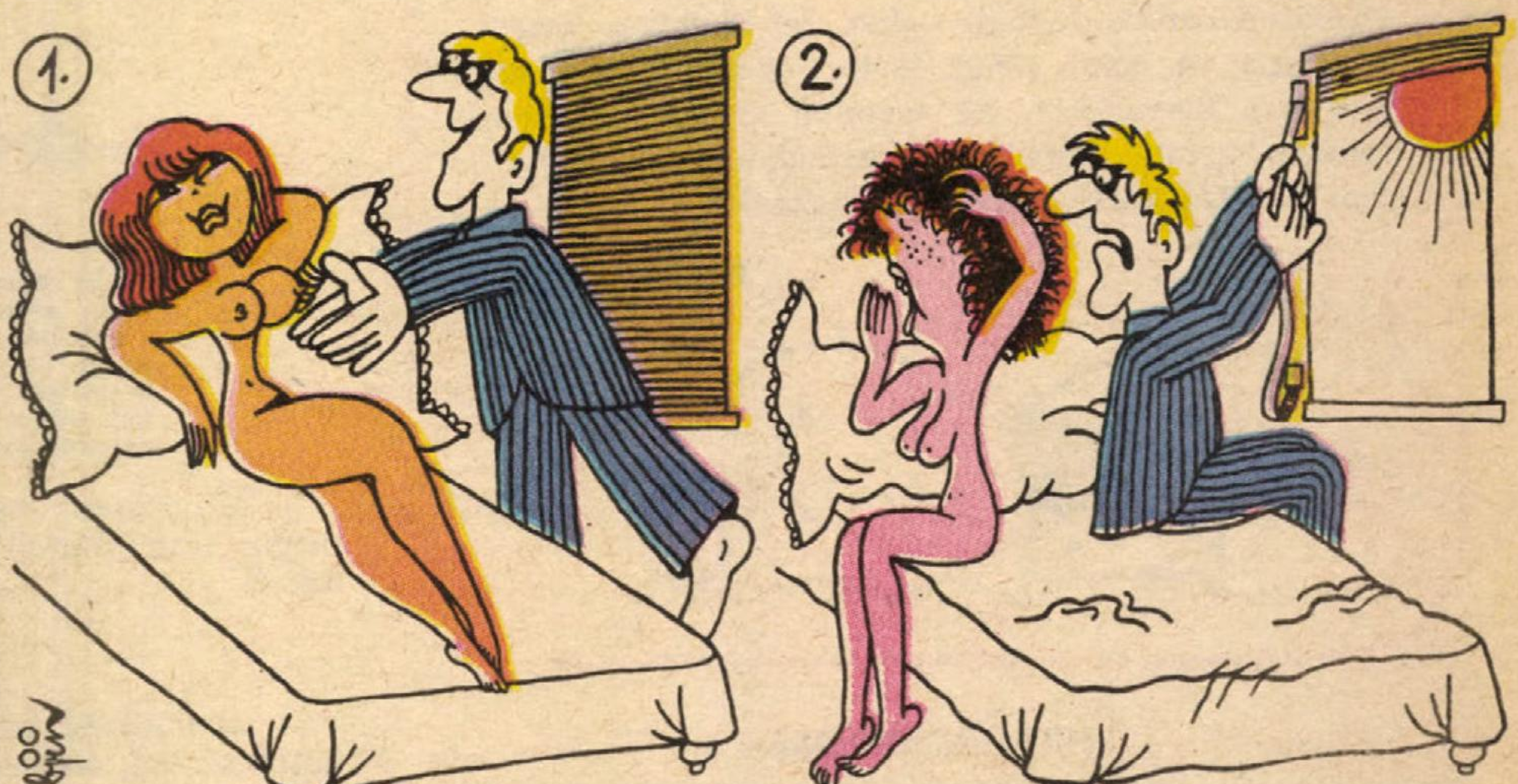
Malmőben rendezték az idős atléták világjátékait. A korelnök a 92 éves angol Duncan McLean volt. A brit szélvész 21.7-tel nyerte a legmagasabb korosztály 100 méteres síkfutását. Igaz, hogy egyedül indult. McLean apó fiatalabb éveiben komikus színészként tengette életét, többször fellépett az ifjú Chaplinnel is.

— Száz síkon talán már nem számítok a világklaszszisok közé — mondta a verseny után —, de azt hiszem, komikusnak még mindig elég komikus vagyok.

(p. p.)

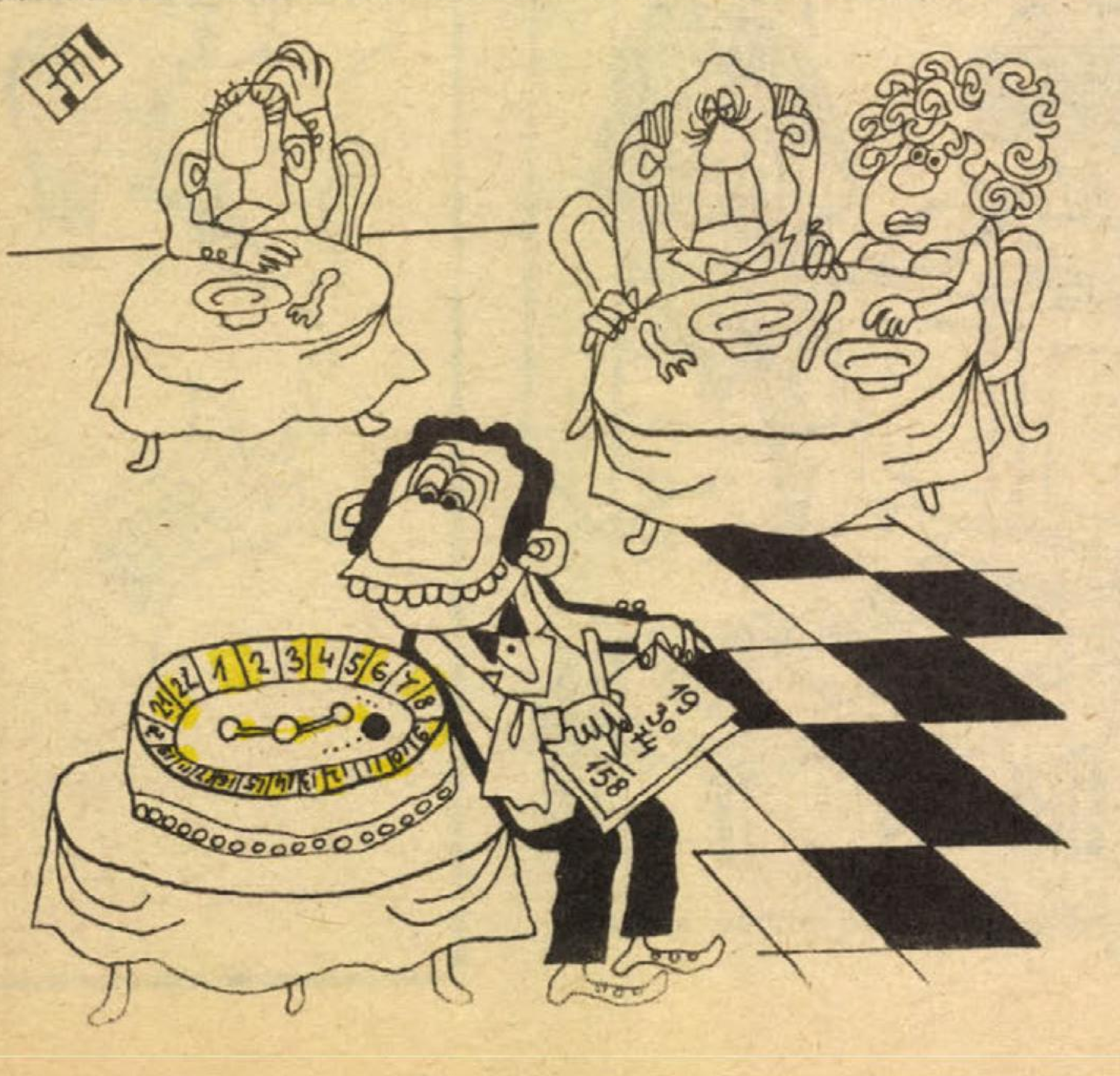

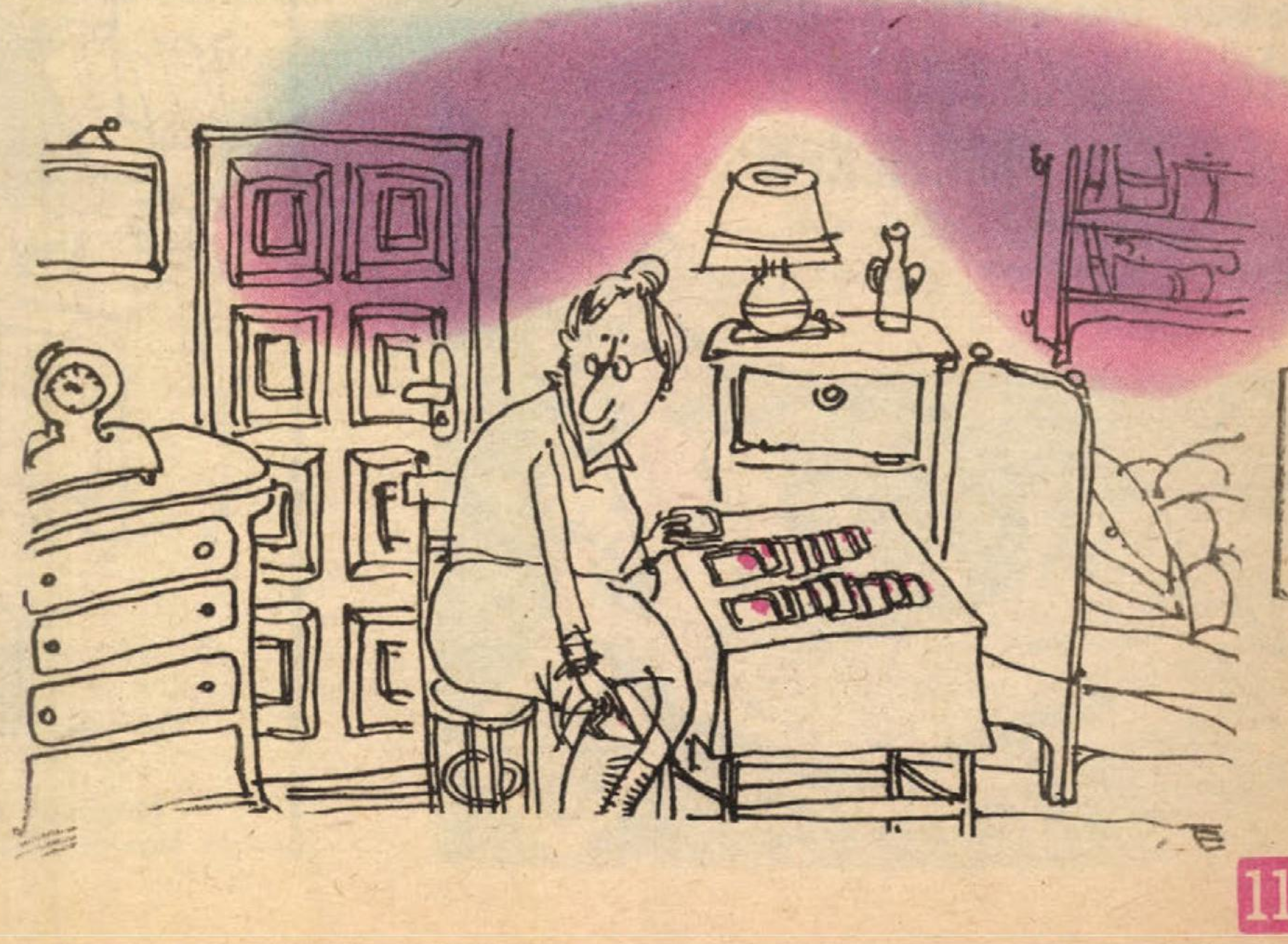

VÁRNAI,
HEGEDŰS,
BALÁZS-PIRI,
BRENNER,
DALLOS,
FÜLÖP,
LEHOCZKI

SVINDLI

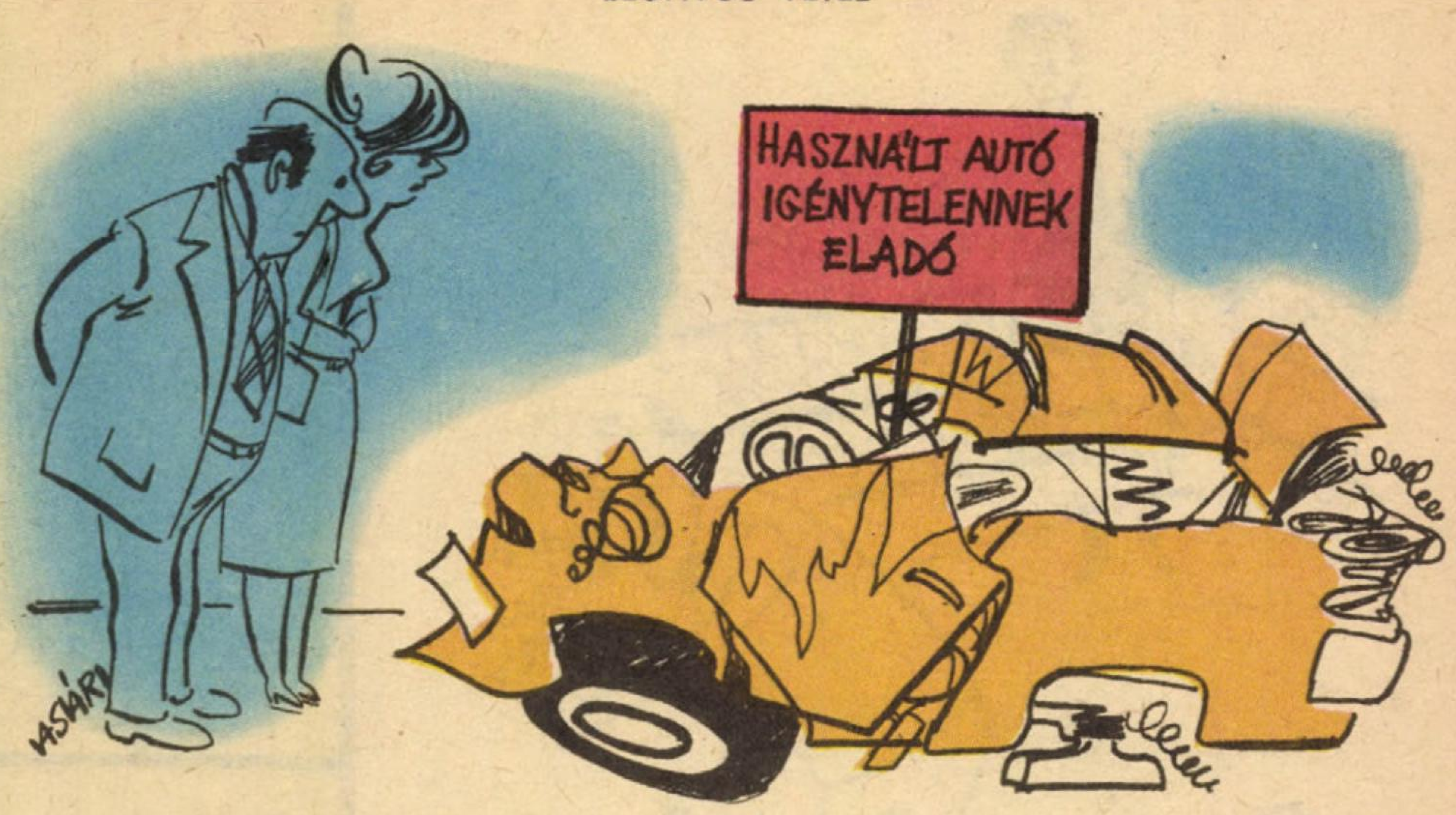
az altató

Az ingbluzomról leszakadt egy gyöngyházgomb. A kisasztalkára tettem, hogy majd reggel felvarrom. Alig vártam már, hogy ágyba bújjak, folytassam a megkezdett regényt s addig olvassak, amíg elnehezedik a szemhéjam. Rossz alvó vagyok, az álom csak kerülget, nem csap le rám, nem ringat el. Langyos fürdő, torna, üveg sör nem használ, álmatlanul forgolódom, végül is beveszem az asztalkára készített altatót. Az se hozza meg mindig a kívánt eredményt. Olykor nyugtalan, zaklatott álmaim vannak, fel-felriadok. De ma végigaludtam az éjszakát s frissen, kipihenten ébredtem. Az összes altatók közül a Hypnoval a legjobb, állapítottam meg. Úgy aludtam tőle, mint egy csecsemő. Mielőtt bármibe fogtam volna, fel akartam varrni a gombot. A gomb sehol. Pedig jól emlékszem, ide tettem a kisasztalra. Az asztalon az altató hever, fehéren, szinte kihívóan. A gyöngyházgombot vettem be. Két korty vízzel. És használt.

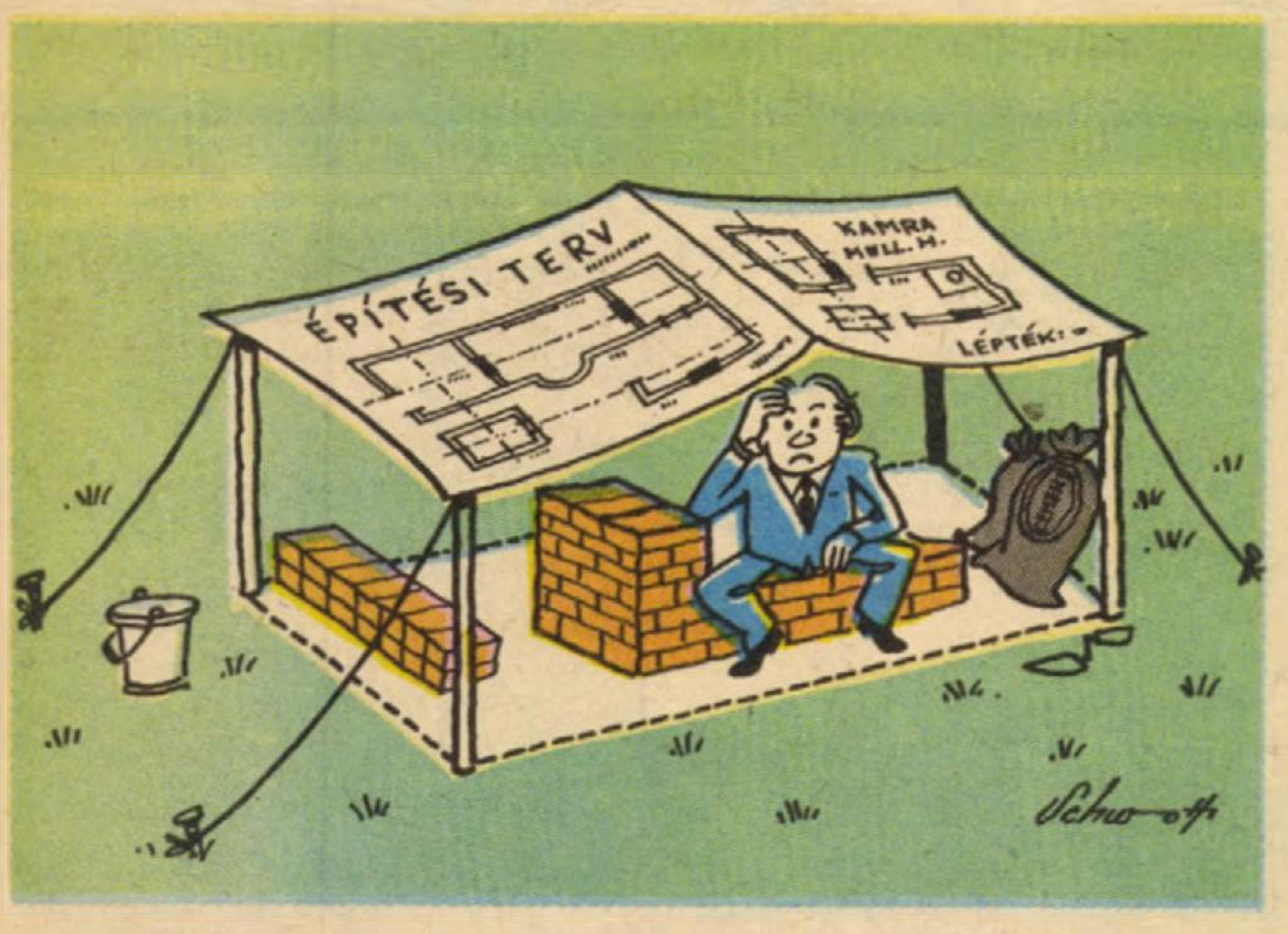
Palotai Boris

ELŐNYÖS VÉTEL

SZÜKSÉGMEGOLDÁS

BŰNÜGYI MONDÁSOK

Aki elhalad a Pénzügyminisztérium előtt, mit lát? Két pénzügyőr áll éber őrséget a kapu előtt. Hát akkor tessék elképzelni, hogy ezeket a mondásokat két éber fegyőr szeme láttára csempésztük ki.

— Mindössze hat elemit végeztem, mégis intellektuális bűnözőnek minősítettek.

— Akasztásra ítéltek. De ha minden kötél szakad, életben maradok.

— Tisztelt Bíróság! Enyhítő körülményként felhozom, hogy a vádlott árva szülők gyermeke.

— Rólam, barátaim, rendőrségi körözés igazolja, hogy rokonszenves benyomást teszek, jó a modorom, és divatosan öltözködöm.

— Uram, ez a sztereómagnó olyan egyedi darab, hogy a Kék Fény be sem tudott mutatni egy hasonló példányt!

— Betörőkkel még a börtönudvaron sem állok szóba! Ha egyik kollégájuk nem lopja el a másfél milliómat, a rendőrség soha nem kérdezi meg, honnan származik.

— Autót pedig szükségből loptam, mert az, kérem, egy mozgó bűnözőnek munkaeszköz.

— Nem gondolkoznak ezek dialektikusan. Én a markecolással több embert szoktatok le az ivásról, mint az egész antialkoholista propaganda.

Gombó Pál

HIRDETÉS HIRDETÉS

– Magának másfél óráig tart, amíg otthon elcsúszik és legurul a lépcsőn?!

HIRDETÉS

ZSÖLLYE

Esztergályos Cecília töltött paprikát akart készíteni ebédre, ezért betért a Klauzál téri csarnokba paprikát vásárolni. Miközben a zöldséges pultnál válogatott, megszólította a mellette álló néni.

— Ne haragudjon, kedveském, de én magát ismerem valahonnan...

Esztergályos, aki nem szereti a feltűnést, megvonta a vállát.

— Mindig itt vásárolok. Biztosan innen tetszik ismerni a Klauzál téri csarnokból.

A néni megcsóválta a fejét, majd hirtelen a homlokára csapott.

— Most már tudom, hogy hol láttam! Nem itt a Klauzál téri csarnokban, hanem a Hunyadi tériben!... Onnan volt olyan ismerős!

A brémai színház nagy sikerrel mutatta be George Tabori darabját, amelyet Franz Kafka „Az éhezőművész" című elbeszéléséből írt. A rendező kívánsága az volt, hogy a színészek a bemutatót megelőző negyven napos próbaidőszak alatt szigorú diétán éljenek. Az egyik szereplő a premiert követő banketten így nyilatkozott az egyik újságírónak:

— Fél évvel ezelőtt azt mondtam, hogy ki vagyok éhezve már egy jó szerepre! Most megkaptam... de éhesebb vagyok mint valaha!

Rátonyi Róbert

TÜCSÖK és BOGÁR

Feltaláltuk a gyúlékony vizet! Jöhet a Nobel-díj!

(Szentesen fotózta Simon László, dorogi olvasónk)

zett. Míg tavaly az összes termelésnek csupán 84 százaléka minősült hibátlannak, az idén ez az arány csaknem elérte a nyolcvannégy százalékot. Rengeteg szervezési intézkedés, gondos normakarbantartás, s a

Ugrásszerű helybenjárás!

(A Csongrád megyei Hírlapból ollózta Meskó Árpád, hódmezővásárhelyi olvasónk)

u. 204. alatt. 145541

— Egy pár herélt fuvaros 4 éves LÓ eladó. Pátka, Vargahegy 3. Érdeklődni: esténként naponta. 145556

x Eladó 24 db liba.

Szegény ló még csak hagyján, de ki vásárol ilyen fuvarost?

(A Fejér megyei Hírlap apróhirdetései között lelte Huszár Ferenc, vajtai olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

La Manche átúszási rekordja

Rekoridő alatt — 8 óra és 45 perc alatt — úszta át vasárnap egy 17 éves egyiptomi diák a La Manche csatornát. Az előző rekordot 1976-ban egy angol fiatalember állította fel: neki 8 óra 60 percig tartott az út Dovertől a francia partokig.

Visszafelé talán még kilenc órát is eltartott volna!

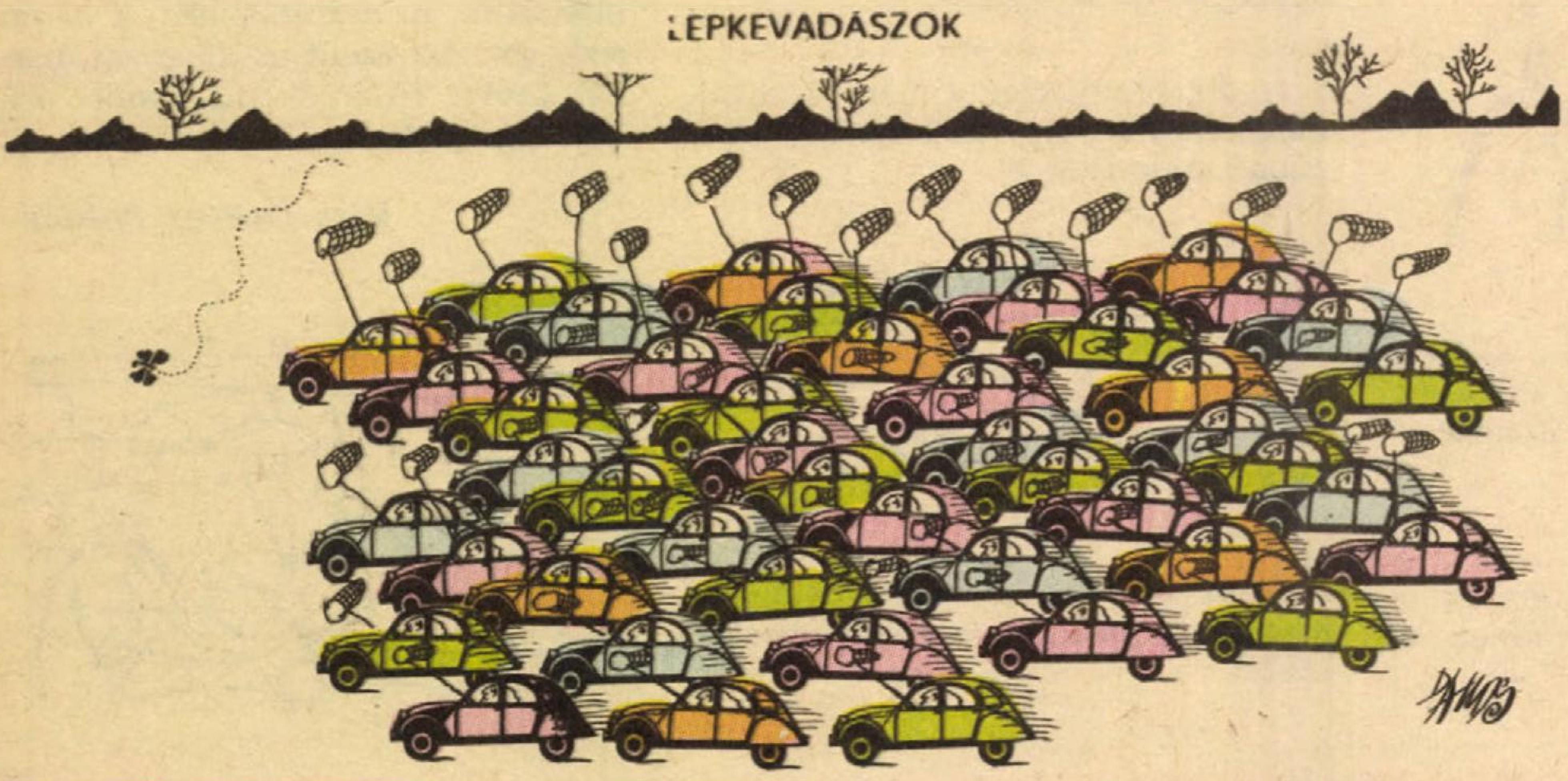
(A Szolnok megyei Néplapban fedezte fel Szabó István szolnoki olvasónk)

Fényben az igazság?

(Gyöngyösön fotózta Laczó József)

LEPKEVADÁSZOK

Aszongyák

hogy a leghíresebb amerikai farmernadrággyártó vállalat panaszt tett egy kaliforniai szövetségi bíróságnál, mert Európában tömegesen hozzák forgalomba a hamisított farmernadrágokat.

Az ember nem mehet el közömbösen a hír mellett, hiszen Pesten annyi a farmernadrág, mint réten (vagy stílszerűbben prérin) a fűszál, a Nagykörúton vagy a Dunakorzón a szem önkéntelenül azt nézi, hogy hol vannak a farmernadrágokhoz tartozó farmok, a fiatal, csinos nők is farmernadrágot hordanak, érdekes, gyakran halljuk aggodalommal emlegetni, hogy — például — X. hivatalban Y. és Z. kolléga között pattanásig feszült a viszony, de a női farmernadrágokról sohasem beszélnek aggodalommal, pedig azok legalább úgy feszülnek, mint a legfeszültebb viszony, szóval mint mondottam, be kell látni, hogy nem mehetünk el szó nélkül a farmernadrág-hamisítás mellett, engem ugyan közvetlenül nem érint a dolog, hiszen amikor farmernadrágos korban voltam, még nem volt farmernadrág, most pedig, hogy van, már nem vagyok farmernadrágos korban, tehát az a furcsa helyzet áll fenn, hogy kinőttem a farmernadrágot anélkül, hogy felvettem volna, csak nézem a sok körúti farmert, és várom, hogy mikor ülnek a hatos villamos helyett ószvérre, hogy szétnézzenek az ültetvényükön (gazda szeme hizlalja a jószágot), amely ültetvény egy kies eszpresszóban van, és nem is szójáték ültetvénynek nevezni, hiszen többnyire ott ülnek a — hm — ültetvényükön, ha ráérnek, és igen gyakran ráérnek, mindebből azonban ne tessék arra következtetni, hogy én farmernadrág-ellenes vagyok, legfeljebb irigy vagyok, ámbár — ha alaposabban átgondolom a dolgot — igazán nem tudom, hogy miért ne hordhatnék én is farmernadrágot, hiszen vannak öreg farmerek is, tehát nyugodtan vehetnék magamnak legalább egy öreg — használt — farmernadrágot, ha volna hozzá önbizalmam.

A női farmernadrágokkal kapcsolatban meg csak az az aggasztó, hogy már nemcsak a nő lehet hamis, hanem a rajta levő farmernadrág is.

(gergely)

HIRDETÉS HIRDETÉS

KÖNYVAJÁNLAT A VILÁGIRODALOMBÓL

... pld. Charles Dickens: A PICKWICK KLUB 1—2. kötet — — — — — — — — — 52,— Ft
... pld. Fjodor M. Dosztojevszkij: BŰN ÉS BŰNHŐDÉS — — — — — — — — 35,— Ft
... pld. Lion Feuchtwanger: A ZSIDÓ HÁBORÚ — A FIÚK — ELJÖN A NAP! 1—2. kötet — — — — — — — — — — — 100,— Ft
... pld. Jean Giono: HUSZÁR A TETON — — 44,— Ft
... pld. Graham Greene: A TISZTELETBELI KONZUL — — — — — — — — — — — 18,— Ft
... pld. Ernest Hemingway: AKIÉRT A HARANG SZÓL — — — — — — — — 26,50 Ft
... pld. John Gardner: A NIKKEL-HEGY — — 16,— Ft
... pld. Erich Kästner: AZ ELTŰNT MINIATŰR — — — — — — — — — 13,50 Ft
... pld. Jack London: A VASPATA — — — 20,— Ft
... pld. Konrad Lorenz: SALAMON KIRÁLY GYŰRŰJE — — — — — — — 24,— Ft
... pld. Harry Martinson: MESSZI VOLT KLOCKRIKE — — — — — — — — — 29,— Ft
... pld. Vincas Mykolaitis-Putinas: OLTÁROK ÁRNYÉKÁBAN — — — — — 39,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők. Postán, utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen.
400 Ft felett négyhavi, 600 Ft felett hathavi részletfizetési kedvezményt adunk.
Tekintettel a korlátozott példányszámra, a könyveket a megrendelések beérkezési sorrendjében postázzuk.
Kérjük, szíveskedjenek a megrendelőszelvényt kitölteni és borítékban címünkre elküldeni.

Címünk: ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
ADY ENDRE KÖNYVESBOLT
RÉSZLETKÖNYVSZOLGÁLATA
1046 Budapest IV., Reviczky u. 36.
Egyesült Izzó lakótelep

Név: ....
Cím: ....
Részletfizetés esetén:
Szem. ig. sz.: ....
Szül. hely, év: ....
Anyja neve: ....

....
saját kezű aláírás

Keresse fel könyvesboltunkat, gazdag választékkal várjuk vásárlóinkat!

A SZEXUÁLIS FELVILÁGOSÍTÁS LABIRINTUSA

Őszi kép

Szunnyad az erdő, rajta rőt takaró,
az ösvény mellett földbe szúrt fakaró,
a karón varjú, a varjún meg dér ül,
ritkul a bozót, még a gyom is gyérül.
Tölgyfa tövében vadmalac hempereg,
lesi a makkot, de az még nem pereg.
Apjának viszont, a termetes kannak,
ennél pikánsabb teendői vannak...
Fut a vadszőlő, szalad a csöpp csermely,
tél jön! – csacsogja – krumplit bőven vermelj!
A tóban mélán fröcsköl egy bús vöcsök,
már csak magának hegedül a tücsök...
Satírozott táj, vörösben parázsló,
ő satírozta: Ősz, a nagy varázsló!
S a tájba, melyet egybemos a satír,
beleolvad egy settenkedő szatír...

Szilágyi György

Forgácsok

A gazdaság felkészült a magas vendég fogadására: még a madárijesztőkre is új rongyokat aggattak!

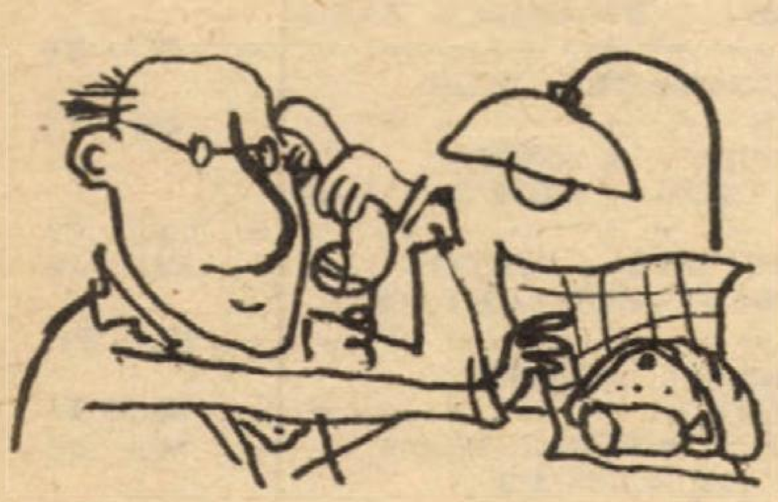
* * *

Mai mese:
— Ha ezt a bundát megveszed nekem, teljesítem háromszor a kívánságodat!

* * *

A jóllakott ember sosem hőbörög... Ezért, ha értekezletre megyek, vagy a főnök hívat, előtte mindig eszem valamit!

Anyagbeszerző mondta:
— Tudja, mostanában nagyon vacak filmeket játszanak délelőtt a mozik. Inkább bejöttem dolgozni!

* * *

A kétkulacsos politika azért is kockázatos, mert fennáll annak a veszélye, hogy összekeverődnek a kulacsok!

Összebeszél tücsköt-bogarat, pedig ma már kitűnő rovarirtószereket lehet kapni.

* * *

Földrengés a vállalatnál: az igazgató alól kicsúszott a talaj.

* * *

Azt láttam, hogy szárnyal, repül, csak azt nem tudtam, hogy azért, mert kirúgták!

* * *

A dicshimnuszokat nem szoktuk megzenésíteni... Legtöbbször prózában mondjuk el.

Bátor ember... Elhatározta, ha megüti a guta, megpróbál visszaütni!

Kopasz létére is kitűnően tud hajbókolni!

* * *

Akad főnök, aki több nyelven beszél és mégsem tud szót érteni a beosztottakkal.

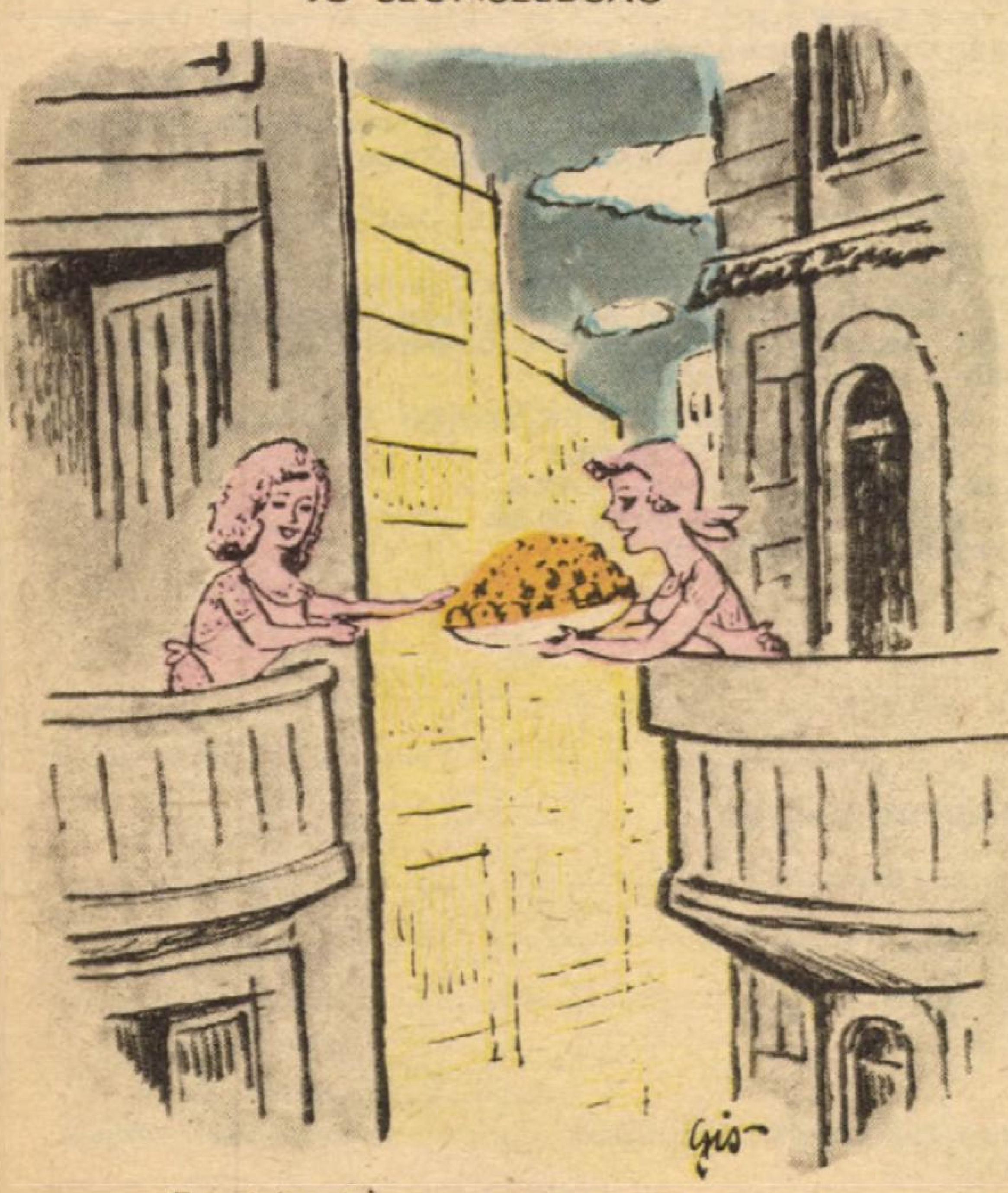
* * *

A vén kujon... Már elmúlt ötvenéves és még mindig nem tud ellenállni a csábításnak: a szomszéd gyárba ment át dolgozni, mert ott ötven fillérrel magasabb órabért fizetnek!

Kiss György Mihály

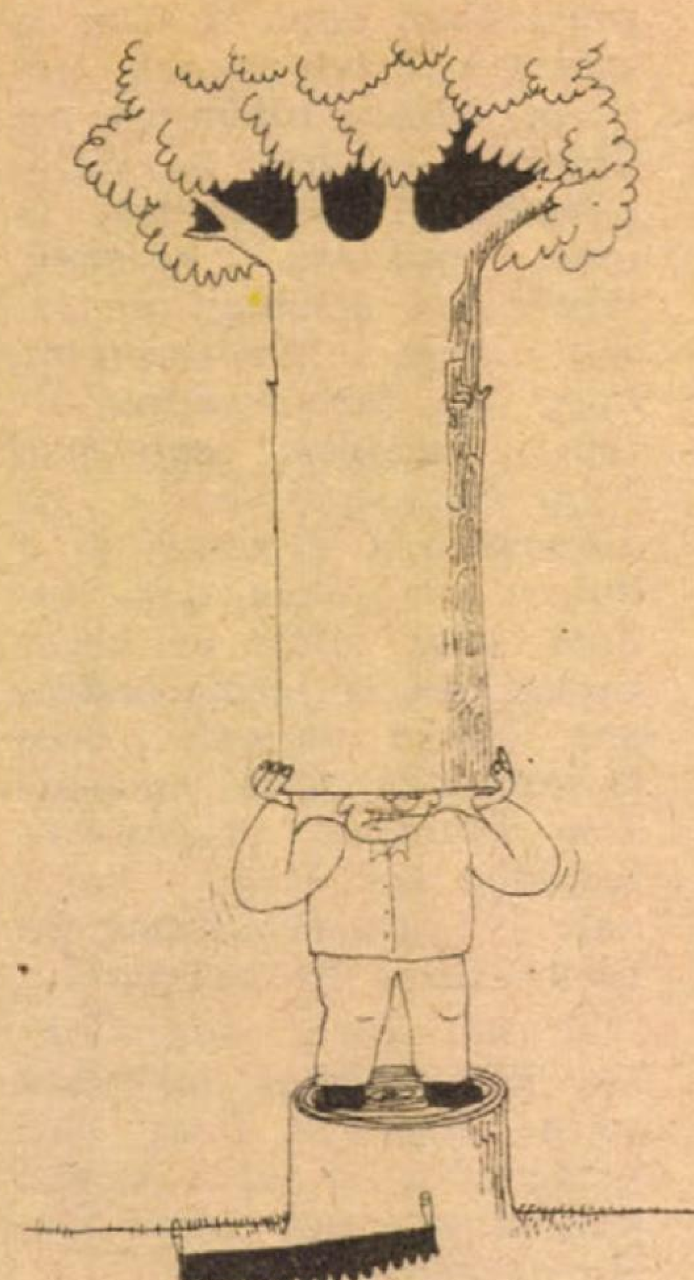

JÓ SZOMSZÉDSÁG

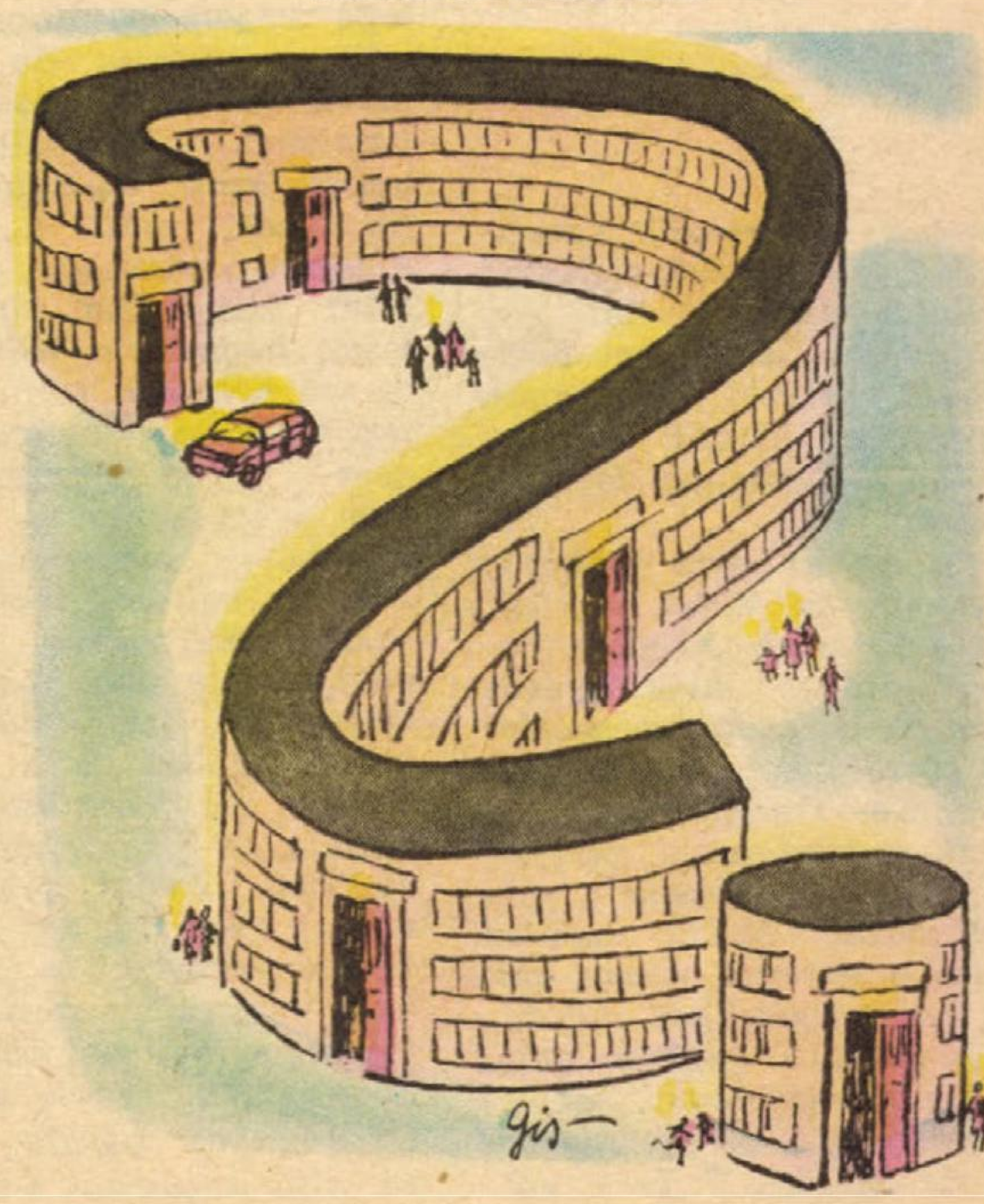

– Ezt kóstolja meg, szomszédasszony!

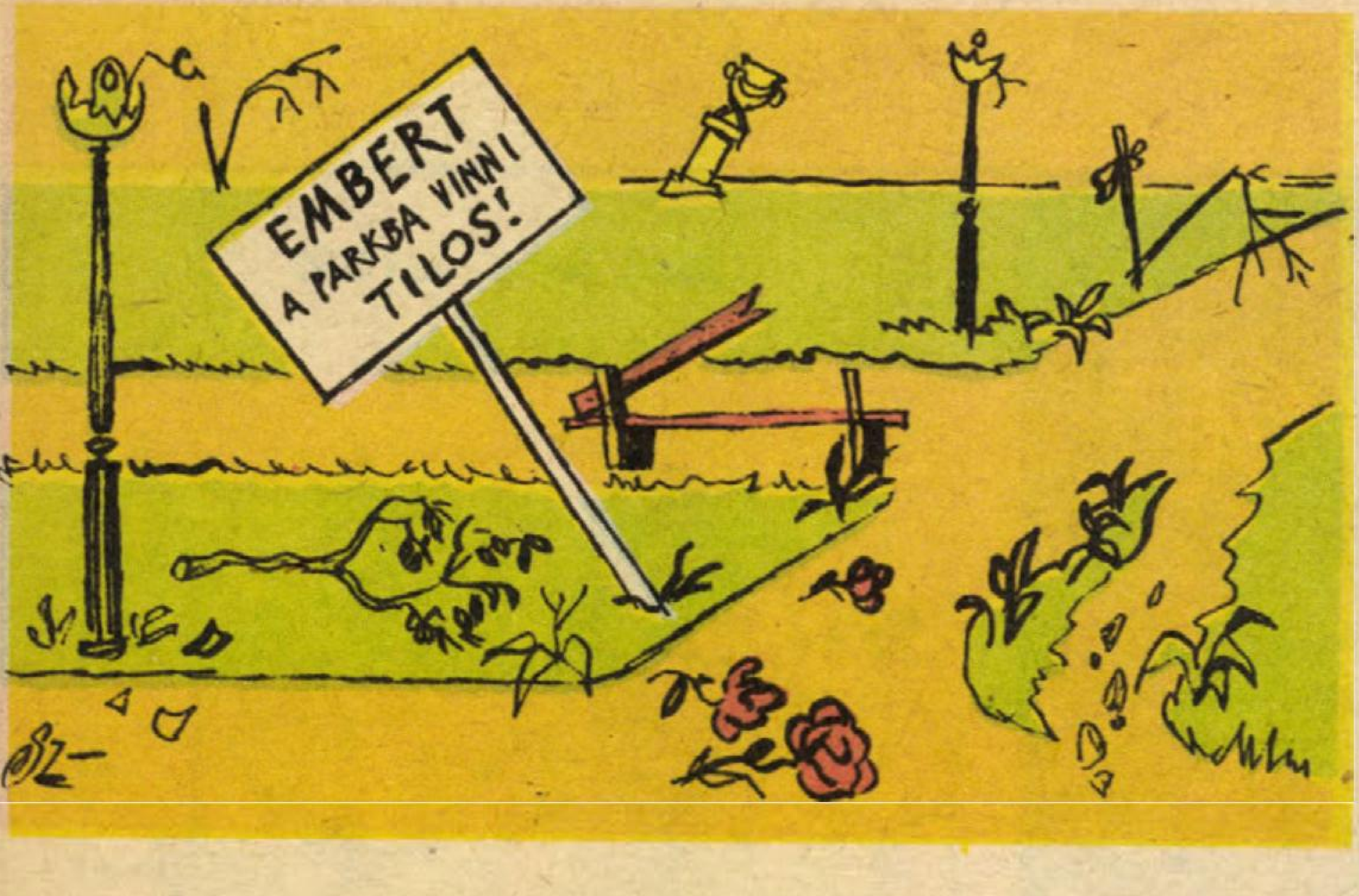
BÜNTETÉS

KÍSÉRLETI LAKÓTELEP

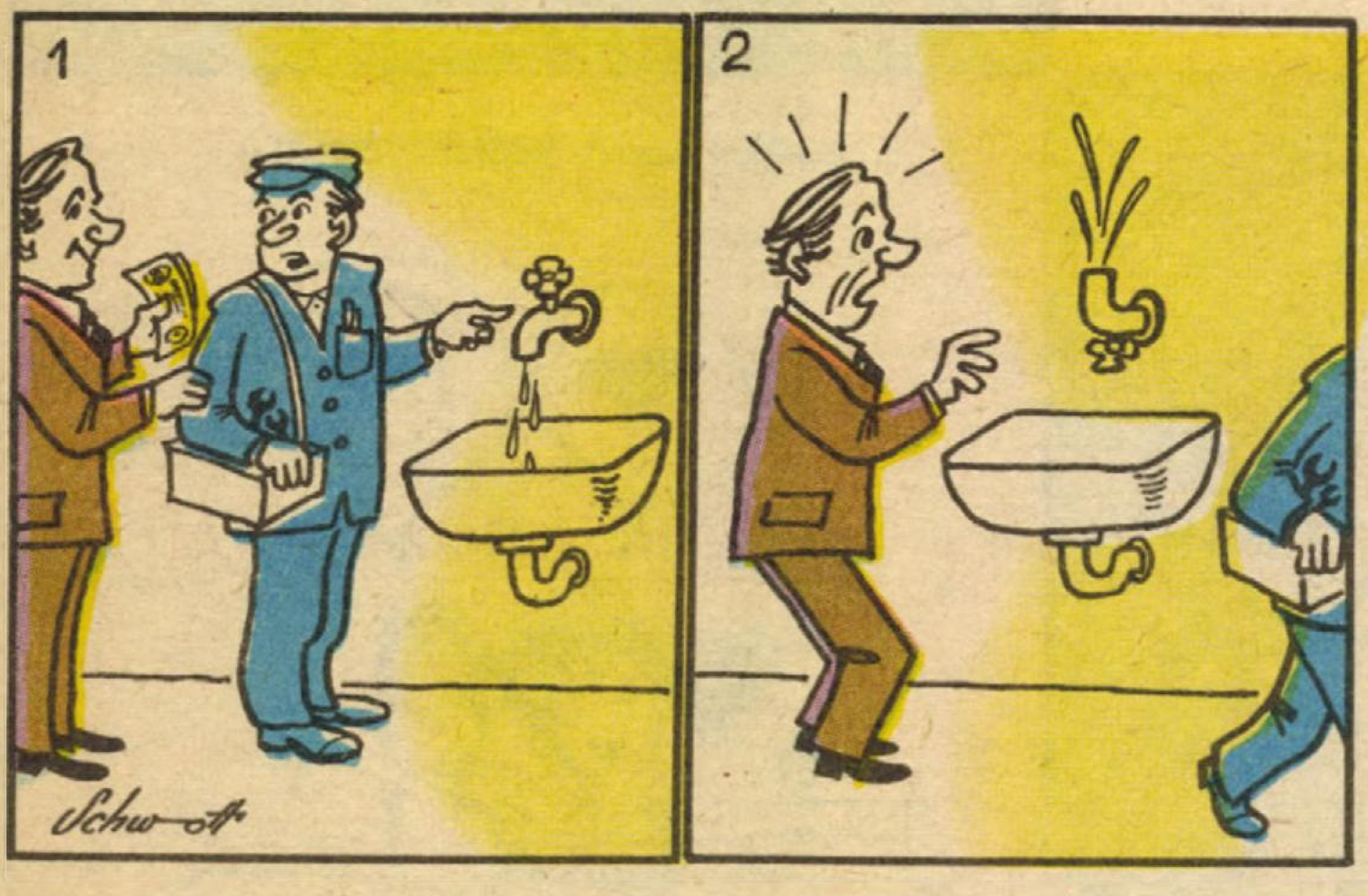
SZEMPONT DOLGA

– Tévedsz! Ha akarok, tudok tárgyilagos lenni!...

GYORSJAVÍTÁS

– Jean, miért szorít ez a cipő?

– Mert bent maradt a nyelve, uram.

– Ugyan, Jean! Ha kidugom a nyelvem, akkor is szorít.

*

– Mi történt 1769-ben, Jánoska?

– Akkor született Napóleon.

– Helyes. És 1772-ben?

– Akkor volt háromévés.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József

Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-39 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.

Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

CSAK FÉRFIAKNAK!

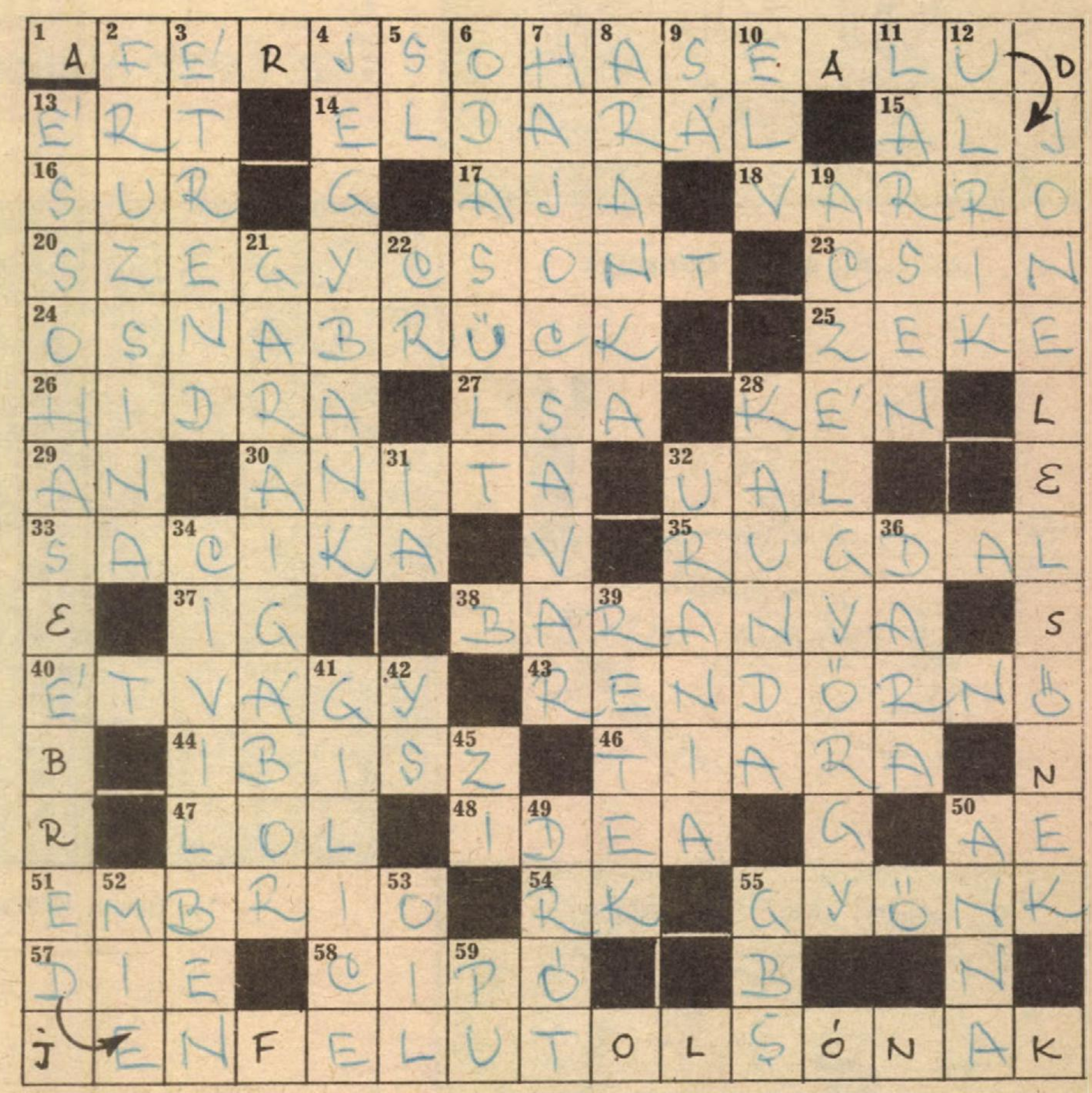
Honoré de Balzac tollából származik az az intelem, melyet keresztrejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 13. sorai tartalmaznak. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb október 3-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

13. Felfog az eszével
14. Lélektelenül elhadar valamit
15. Szoknya
16. A „surran" egyik fele
17. ... Szófia (nagyhírű templom)
18. Szatíraköltő és polihisztor az ókori Rómában
20. Más szóval: mellcsont
23. Tetszetős külső
24. Város az NSZK-ban
25. Rövid férfikabát
26. Édesvízi tömlős állat
27. L. S. A.
28. Gyúlékony elem
29. A. N.
30. Idegen női név
32. U. A. L.
33. Sárit becézik így (és ennyire) is
35. Rúgdos
37. Helyhatározórag
38. Magyar vármegye
40. Ez is kell a jó ebédhez
43. A közbiztonság (főleg a közlekedésrendészet) szolgálatában áll
44. Gázlómadár
46. A pápa fejét díszíti
47. L. O. L.
48. Ötlet, gondolat
50. A. E.
51. Méhm·gzat
54. R. K.
55. Helység Tolna megyében
57. Német névelő (nőnemű)
58. Kis, kerek kenyér

FÜGGŐLEGES:

2. Ma már ritkának számító női név
3. Az ebéd fogásainak sorrendje
4. Pénzintézet különleges joggal
5. S. L.
6. Sütés közben odaégett
7. Vízijárművet hajt
8. Élősködő növény
9. S. Á.
10. Szilárd meggyőződés
11. Dán nemzetközi sakknagymester
12. Augsburgi püspök volt, a portyázó magyarok egyik legyőzője
19. Miniszterelnök-helyettes
21. Kossuth-díjas költőnk
22. C. R.
28. Zambia elnöke
31. I. A.
32. A csillagászat múzsája
34. Nem egyenruhában
36. Szemcsés őrlemény
39. Konyhakerti növény
41. A gerlice népies neve
42. Y. S.
45. Z. I.
49. Fémhuzal
50. Több magyar királyné neve volt
52. Összekevert „íme"
53. Az olaj idegen neve
55. George Bernard Shaw
59. Pályaudvar rövidítése

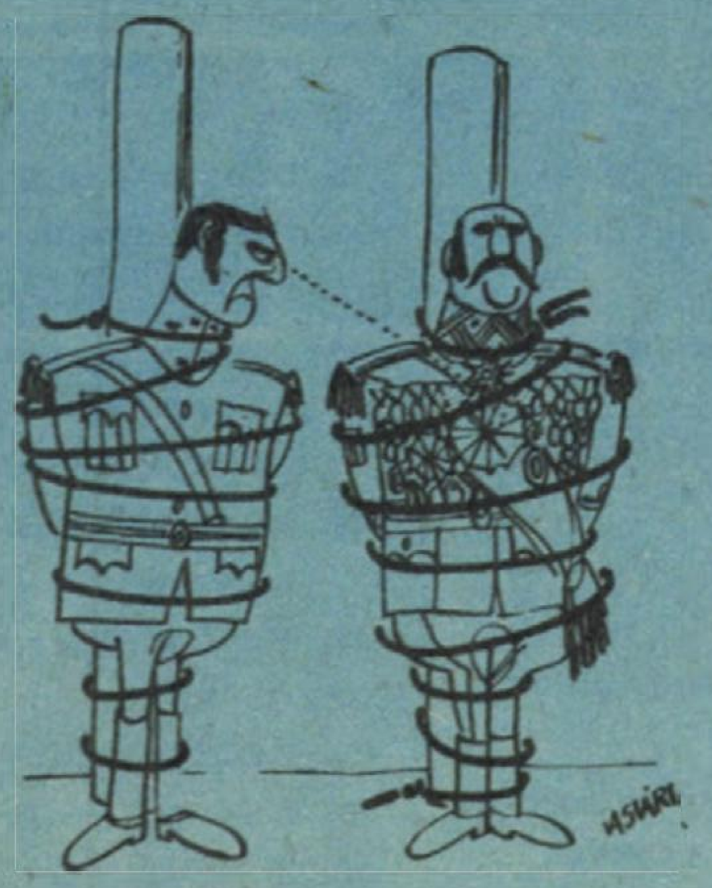
FINOM CÉLZÁS
című keresztrejtvényünk megfejtése:
„Szeretem a magányt még akkor is, amikor egyedül vagyok."
200—200 forintot nyert:
özv. Farkas Ágostonné, 3390 Füzesabony, Hunyadi u. 62.
Juhász Béláné, 3369 Tarnabod, Gárdonyi út 14.
Mezei József, 1078 Budapest, Murányi u. 41.
A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

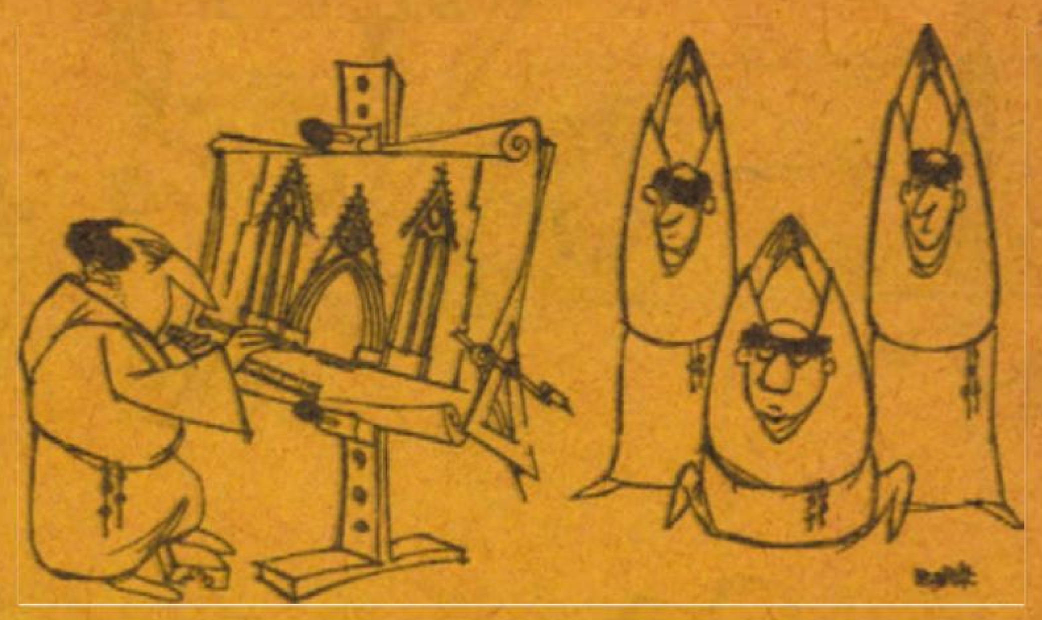
MAGYAR IMPORT HUMOR

Miért importálunk magyar karikatúrát külföldről? Azért, mert Berlinben — sajnos nem Budapesten — megjelent egy karikatúra-album, a legkiválóbb magyar művészek rajzaival. A könyv a berlini Eulenspiegel és a magyar Corvina gondozásában jelent meg, „Az örök emberi" címmel.

Vasvári Anna: IRIGY

Barát József: ALKOTÓ

Dallos Jenő: RÁGALMAZÓ

Várnai György: RAGASZKODÓ

Hegedűs István: AGRESSZÍV

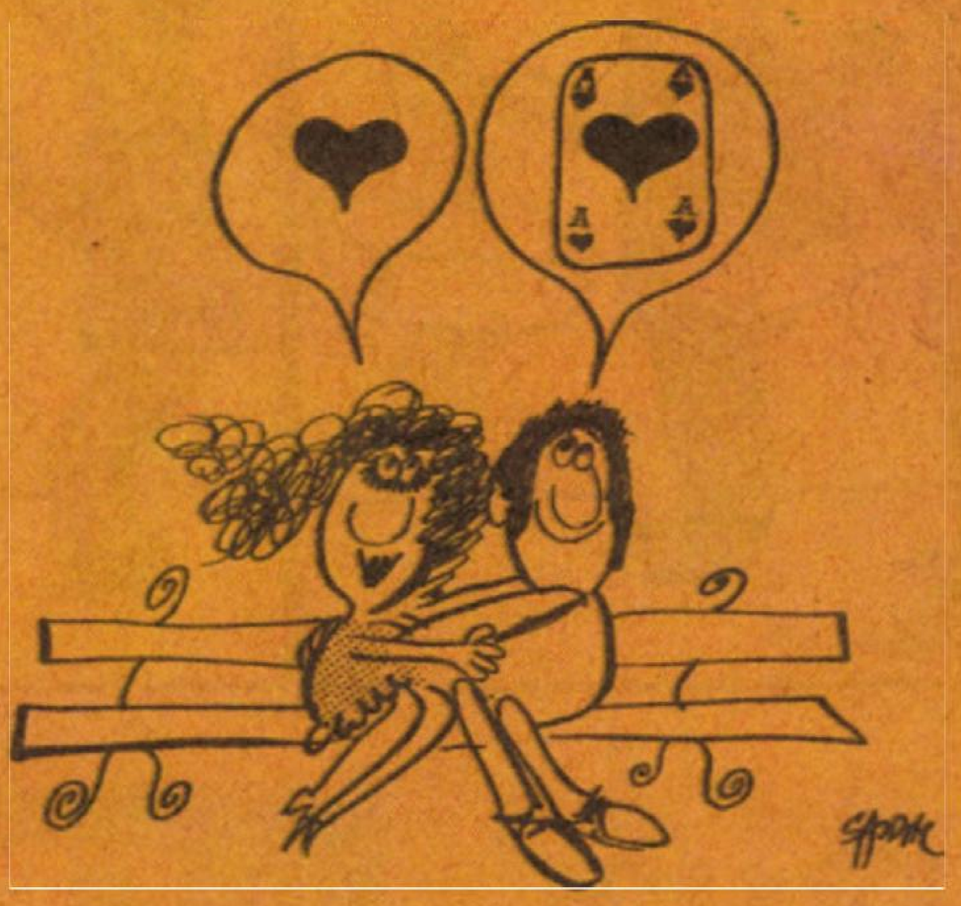
Balázs-Piri Balázs: OPTIMISTA

Brenner György: ROMANTIKUS

Sajdik Ferenc: SZENTIMENTÁLIS

Lehoczki István: PESSZIMISTA

Tót Gyula: KATONÁS

Szűr-Szabó József: PEDÁNS

